

مرکز آموزش فنون هواپیمائی کشوری ایران

دستینهای فنون هواپیمائی برای جوانان

از انتشارات مرکز آموزش فنون هواپیمائی کشوری ایران

فهرست مطالب

فصل اول

۱	هوا و رابطه آن با پرواز هواپیما
۳	اندازه گیری فشار هوا
۴	غلظت هوا
۶	حرارت

فصل دوم

۸	تئوری پرواز ، باد
۹	گردباد و گرداب
۱۱	وزن ، برا ، پسا و کشش
۱۵	مرکز فشار
۱۶	منظور از دم هواپیما چیست
۱۷	سرعت پرواز
۱۷	واماندگی
۱۹	کاهش پسا
۲۰	پسای موتور
۲۰	بار روی بال

فصل سوم

۲۲	ساختمان هواپیما ، نیروهای وارده به هواپیما

فصل چهارم

۲۶	موتور پستیونی هواپیما ، کلیات
۲۸	قسمتهای مهم و اساسی موتور
۳۰	طرز کار موتورهای پستیونی
۳۳	تعریف اسب بخار
۳۴	اثر ارتفاع در موتور هواپیما
۳۴	بازده قدرت موتور
۳۵	آنچه که موتور هواپیما به آن احتیاج دارد
۳۶	کاربوراتور
۳۷	ساختمان کاربوراتور

فصل پنجم

۳۹	ملخ هواپیما
۴۱	انواع ملخها

فصل ششم

۴۳	موتورهای عکس‌العملی ، مقدمه
۴۵	شرح نیروی عکس‌العمل
۴۶	عمل و عکس‌العمل يك بالون
۴۷	راکت با سوخت جامد
۴۸	راکت با سوخت مایع
۴۹	موتورهای جت و انواع آن
۵۰	موتور توربو جت
۵۲	سوخت موتورهای عکس‌العملی
۵۳	سرعت مافوق صوت
۵۴	دیوار صوتی و شکستن سرعت صوت

فصل هفتم

۵۶	کنترل هواپیما
۵۸	تنظیم‌های فرامین
۵۸	فلاپ
۵۹	فرامین داخلی هواپیما
۶۰	پرواز هواپیما
۶۰	بلندن شدن هواپیما
۶۱	اوج گیری هواپیما
۶۳	پرواز افقی هواپیما
۶۴	گردش هواپیما
۶۵	کم کردن ارتفاع یا پائین آمدن
۶۶	آلات دقیق پرواز

فصل هشتم

۷۰	تعادل یا ایستائی هواپیما
۷۱	محورهای هواپیما
۷۳	ایستائی طولی هواپیما
۷۴	ایستائی عرضی هواپیما
۷۵	ایستائی عمودی هواپیما

فصل نهم

۷۶	فیزیولوژی پرواز
۷۷	اثر ارتفاع در بدن انسان

فصل اول

هوا و رابطه آن با پرواز هواپیما

قبل از بحث درباره چگونگی پرواز هواپیما دانستن حقایق و اطلاعاتی درباره هوایی که هواپیما در آن پرواز مینماید کاملاً ضروری و لازم میباشد. همانطور که میدانید دریا وسیله حرکت کشتی‌ها میباشد و وسیله حرکت و پرواز هواپیما اقیانوس وسیع هوای جو است که زمین را احاطه نموده. برای انتهای خارجی جو نمیتوان حد مشخصی قائل شد زیرا غلظت گازهای متشکله جو بتدریج که از سطح زمین دور میشویم کم میشود تا جایی که ذرات و اتم‌های گاز بفواصل بسیار زیاد از یکدیگر قرار گرفته و درحقیقت نمیتوان حدی را تصور کرد که از آن بعد ذرات گاز وجود نداشته باشد ولی میتوان گفت که تا ارتفاع ۱۰۰۰ کیلومتری نیز آثار وجود گاز مشاهده شده است.

جو زمین به طبقه هوایی که کره زمین را احاطه نموده اطلاق میشود و آن مخلوطی است از گازهای مختلف که بانندهای غیرمتساوی با یکدیگر مخلوط شده اند و نسبت ترکیبات آن در ارتفاعات مختلف یکسان میباشد. نسبت درصد گازهای عمده‌ای که در هوای خشک متمیز و بدون ذرات خارجی و گردوغبار و دود و غیره وجود دارد بقرار زیر است:

ازت ۰/۰۷۸/۵۹

اکسیژن ۰/۰۲۰/۹۵

ارگون ۰/۰۰/۹۳

گاز کربنیک ۰/۰۰/۰۳

نئون ۰/۰۰/۰۰۱۸

هلیوم ۰/۰۰/۰۰۰۵۳

کریپتون ۰/۰۰/۰۰۰۰۱

علاوه بر گازهای فوق مقدار زیادی بخار آب و سایر گازها از قبیل ئیدروژن و مقدار بسیار کمی گازهای رادیواکتیو و گردوغبار نیز در جو وجود دارد . چون جو قابل رؤیت نیست بسیاری از مردم اینطور تصور مینمایند که هوا جسمی است بسیار رقیق . برای پی بردن به نیروی هوا کافی است که دست خود را از پنجره ترن یا خودروئی که با سرعت ۶۰ میل در ساعت در حرکت است بیرون بیاورید تا نیروی وارده به دستتانرا حس نمائید یا بعکس بخسارات وارده در اثر طوفانی با سرعت ۱۰۰ میل در ساعت نگاه کنید یا تصور نمائید که در پرواز یک هواپیمای سنگین ۶۰ تنی با سرعت ۴۰۰ میل در ساعت چه نیروهای عظیمی به هواپیما وارد میشود .

هوا دارای وزن است یعنی هر پای مکعب آن $\frac{1}{3}$ پوند وزن دارد . وزن هوای یک اطاق معمولی در حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ پوند میباشد . پس باین نتیجه میرسیم که کلیه پروازهاچه پرواز پرنده گان و چه پرواز هواپیما و بالون یا بادبادک کودکان در اثر خواص هوا و وزن و غلظت آن ممکن میگردد .

فشار هوا

فشاری که وزن هوا در سطح دریا به زمین وارد مینماید برابر با $\frac{14}{7}$ پوند

در هر اینچ مربع می باشد. فشار ۱۴/۷ پوند در هر اینچ مربع يك فشار اتمسفر نامیده میشود. فشار اتمسفر در هر ارتفاعی که باشد برابر است با وزن هوای يك ستون عمودی از هوای نقطه ای که در نظر گرفته شده است. اگر فشار را بر حسب اینچ مربع در نظر بگیریم در این صورت باید ستونی از هوا را در نظر بیاوریم که پایه آن يك اینچ مربع است و به بالای اتمسفر امتداد دارد. بنابراین هر قدر از سطح زمین بالاتر برویم فشار اتمسفر پائین می آید و چون هوا بی نهایت قابل فشرده شدن میباشد نقصان فشار تقریباً یکسان نخواهد بود. يك پای مکعب هوا در فشار سطح دریا کمی بیش از $\frac{1}{4}$ اونس وزن دارد در حالی که همین هوا در ارتفاعی که فشار هوا نصف اتمسفر باشد نصف مقدار فوق خواهد بود. فشار در ابتدا بسرعت پائین می آید زیر هوای سنگین در طبقات پائین قرار دارد ولی هر قدر بالاتر برویم پائین آمدن آهسته تر صورت خواهد گرفت. نقصان فشار در طبقات جو با زاء هر ۱۰۰۰ پا يك اینچ میباشد که میتوان آنرا با آسانی بخاطر سپرد. فشار جو در ارتفاع ۱۰۰۰۰ پا در حدود سه چهارم و در ارتفاع ۲۰۰۰۰ پا تقریباً نصف فشار اتمسفر است. نقصان فشار اتمسفر دارای اثرات بسیار مهمی بر روی هوا پیمها میباشد باین ترتیب که « برا » در ارتفاعات بالا بمراتب کمتر از « برا » در ارتفاعات پائین میباشد. قدرت « برا »ی بالها بر حسب مجذور غلظت متغیر میباشد. بعلاوه نقصان فشار اتمسفر تأثیر قابل ملاحظه ای بر روی موتورها دارد. مقدار هوایی که در فشارهای کم وارد سیلندرهاى موتور میشود کمتر از هوای عادی بوده و در نتیجه مخلوط قابل انفجار هوا و سوخت بسیار غنی میباشد. برای برطرف نمودن اشکال و ثابت نگهداشتن فشار هوا از دستگاهی بنام سوپر چارج استفاده مینمایند باین ترتیب که هوا با فشار زیاد وارد موتورها میگردد و فشار لازم برای سیلندرها تأمین میشود.

اندازه گیری فشار هوا

برای اندازه گیری فشار اتمسفر در شرایط استاندارد آزمایش زیر را

انجام می‌دهیم :

لوله‌ای بطول ۳۶ اینچ انتخاب نموده و پراز جیوه می‌کنیم ، لوله مزبور را وارونه درروی طشتی پراز جیوه قرار می‌دهیم ، درجلولوله مزبور خط کش‌مدرجی را قرار داده و پس از اینعمل ملاحظه مینمائیم که يك مقدار از جیوه محتوی لوله داخل ظرف شده و ارتفاع جیوه درداخل لوله بالا رفته و درروی عدد ۲۹/۹۲ قرار می‌گیرد . بعبارت دیگر فشار اتمسفر در شرایط استاندارد برابر با ۲۹/۹۲ اینچ جیوه میباشد .

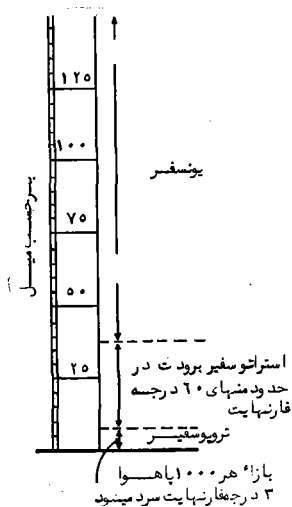
همانطور که در بالا گفته شد فشار اتمسفر بر حسب ارتفاع تغییر می‌یابد مثلاً فشار در ارتفاع ۵۰۰۰ پا ۲۴/۸۹ و در ۱۰۰۰۰ پا ۲۰/۵۸ و در ۲۰۰۰۰ پا ۱۳/۷۵ و در ۳۰۰۰۰ پا ۸/۸۸ اینچ میباشد . چون هوا قابل فشرده شدن است هر قدر از سطح زمین بالاتر برویم رقیق تر میگردد و در نتیجه از فشار آن کاسته شده و بارومتر که تغییرات فشار را تعیین مینماید مرتباً فشارهای کمتری را نشان میدهد. حالاً اگر هوا گرم شود بازهم از فشار آن کم میشود زیرا ذرات آن منبسط و رقیق میگردد که در اینصورت می‌گوئیم غلظت هوا کم است .

غلظت هوا

از آنچه که در بالا گفته شد معلوم میگردد که هوا دارای خاصیت انبساط و انقباض میباشد . اگر در حالت انقباض باشد بعلت فشرده شدن مولوکولها جای کمی را اشغال خواهد کرد . غلظت طبقات پائین و یا سطح زمین بیشتر از غلظت هوای طبقات بالا است هر قدر غلظت هوا کم باشد هوا رقیق تر است و در نتیجه نیروی کمتری به اشیاء و اجسام در آن وارد می‌آید . بهمین جهت شنا در دریای شور آسانتر از شنا در آب شیرین میباشد زیرا آب دریای شور غلیظتر و سنگین تر است و شناگر را روی آب نگه میدارد .

مثلا هواپیمائی که میخواهد دره‌های گرم از فرودگاههای همدان و شیراز و یا اصفهان که بیش از ۵۰۰۰ پا از سطح دریا ارتفاع دارد بلند شود نسبت به آنکه از فرودگاه لندن یا آبادان بلند میشود هم نیروی بیشتری میخواهد و هم باید زیادتر در روی باند بدود زیرا در ارتفاع و حرارت کمتر غلظت هوا زیادتر و نیروی موتور بیشتر میباشد. مثلاً یک هواپیمای تجارتي که از فرودگاه شیراز در تابستان پرواز مینماید بعلت گرمای هوا یا باید بار خود را متعادل نماید یا از تعداد مسافرين بکاهد که برای شرکت هواپیمائی زیان ببار می‌آورد و یا باید از مقدار سوخت کم کند که در این صورت مجبور است نقطه نزدیکتری را جهت سوختگیری مجدد انتخاب نماید. با شرح مثالهای بالا باین نتیجه میرسیم که هوا در پرواز هواپیماها بسیار مهم میباشد. شرکت‌های هواپیمائی که دارای هواپیماهای جت میباشند پروازهای نقاط گرمسیری خود را طوری ترتیب میدهند که در هنگام شب وارد آن فرودگاهها شده و شبانه آنجا را ترك نمایند تا بدینوسیله بععل فوق نه از مسافر و نه از مقدار سوخت کم نمایند.

غلظت و فشار هوا در هر محل و در هر زمان متفاوت میباشد و چون پرواز هواپیما باین دو عامل بستگی زیاد دارد بنا بر این نمیتوان وضعیت هواپیمائی را که

در ایسلند در شمال اروپا (سرمای زیاد) پروازمینماید با هواپیمائی که در عربستان سعودی (گرمای زیاد) در حال پرواز است مقایسه نمود.

حرارت

هر قدر از زمین بالاتر برویم بازاء هر ۱۰۰۰ پا هوا دو درجه سانتیگراد سردتر میگردد. میزان تغییرات درجه حرارت تا ۲۶۰۰۰ پا یا بیشتر از ۷ میل ثابت بوده و بعد از این ارتفاع تغییری در برودت حاصل نمیشود و همان درجه حرارت تا ارتفاع زیادی باقی میماند و سپس شروع به زیاد شدن میکند. جورا بعلت خواص موجود در آن به چهار طبقه متمایز بشرح زیر طبقه بندی نموده اند:

۱ - طبقه تروپوسفر TROPOSPHERE این طبقه اولین طبقه موجود جو و طبقه مجاور سطح زمین و ارتفاع آن بین ۶ تا ۸ کیلومتری سطح زمین است و به تنهایی شامل $\frac{3}{4}$ جرم کل جو و حاوی تمام بخار آب و گاز کربنیک آن میباشد.

این طبقه بوسیله سطحی که تروپوپوز TROPOPOSE نامیده میشود از طبقه بعدی جدا میگردد. تمام عوامل جوی از قبیل برف، باران، مه، ابر و غیره در این طبقه بوجود می‌پیوندند و دائماً بوسیله بادهای افقی و عمودی بهم می‌خورند. هر قدر هوا گرمتر باشد ارتفاع TROP بیشتر است از اینرو ارتفاع این سطح در استوا تا حدود ۱۸ کیلومتری بالا میرود و در قطب بین ۶ تا ۱۰ کیلومتر میباشد. ضمناً در تابستان ارتفاع این سطح بالاتر از زمستان است. در طبقه تروپوسفر بطور کلی درجه حرارت با ارتفاع کم میشود عکس موضوع فوق نیز ممکن است بطور موقت و گاهگاهی اتفاق بیفتد.

۲ - طبقه استراتوسفر STRATOSPHERE (۸۰-۱۸ کیلومتر) طبقه ای است که بلافاصله پس از TROP قرار دارد پس از عبور از این سطح و ورود در این طبقه درجه حرارت با ارتفاع تغییر نکرده و ثابت میماند از اینرو قسمتهای اولیه این طبقه را که

دارای این خاصیت است طبقه SISOTHERMAL می نامند . عوامل مختلفی جوی و اغتشاشات یا بادهای عمودی در این طبقه مشاهده نمیگردد و خیلی بندرت در قسمتهای تحتانی آن ابر مختصری مشاهده شده و بخار آب نیز عملاً در آن وجود ندارد. چون اغتشاشات عمودی در این طبقه وجود ندارد توده های هوا و گاز بصورت طبقات STRATO بر روی هم قرار میگیرند از اینرو این طبقه را STRATOSPHERE می نامند . در ارتفاعات بالاتر یعنی از (۳۵ کیلومتری) درجه حرارت با ارتفاع زیاد میشود . از این ارتفاع ۸۰ کیلومتری وجود ازن به وسیله آزمایشات مختلفه اثبات شده و همین ازن است که باعث جذب اشعه های خورشید یک طبقه گرم در جو بالا تشکیل میدهد .

۳ - یونوسفر IONOSPHERE طبقه بین ۸۰ تا ۸۰۰ کیلومتری را یونوسفر می نامند . اتم های این طبقه باعث برخورد اشعه خورشید و اشعه کیهانی با آنها بشدت یونیزه شده و باعث انعکاس امواج رادیویی میشوند .

۴ - DISSIPATION SPHERE طبقه بالاتر از ۸۰۰ کیلومتری را D.S می نامند زیرا از این ارتفاع بعد اتم های گاز در فضا مستقر بوده و منتشر میشوند .

فصل دوم

تئوری پرواز

باد

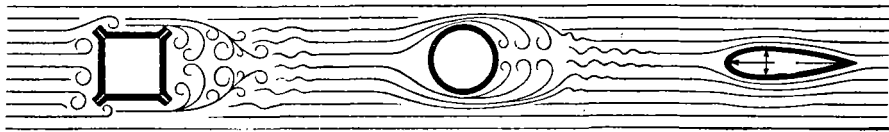
با فشار باد همگی آشنا میباشیم . باد با جابجا شدن هوا شاخه درختها را بحرکت درمی آورد، تکه های کاغذ و سایر اشیاء سبک را بهو امیبرد و گاهی هم خسارات زیادی به بار میآورد .

اگر سطوحی را در جهت مخالف باد بحرکت درآوریم همین تأثیر بدست خواهد آمد . بنابراین فرقی ندارد که باد به جسمی بوزد و یا ما جسم را بطرف باد بحرکت درآوریم . اگر دوشیئی الف و ب داشته باشیم فرقی بین حرکت شیئی الف بطرف ب یا ب بطرف الف وجود ندارد .

اگر هواپیمائی را که با سرعت ۱۲۰میل در ساعت پرواز نماید در تونل باد قرار دهند و یا باد را با سرعت ۱۲۰میل به هواپیما بدمند همان نتایج بدست خواهد آمد و وضعیت هواپیما در دو مورد فوق یکسان خواهد بود .

وقتیکه از باد نسبی صحبت میکنیم منظور همان بادی است که مساوی با سرعت هواپیما بوده و در خلاف جهت حرکت هواپیما میوزد .

وقتیکه جریان هوا بطور آزاد میوزد و مانعی آنرا بهم نمیزند مشاهده میشود که ذرات هوا در خط مستقیمی حرکت مینمایند که در این صورت میتوانیم جریان هوا را با یک سری خطوط موازی نشان دهیم . در صورتیکه مانعی در مسیر جریان مستقیم هوا قرار گیرد این جریان مستقیم مغشوش میگردد بدین ترتیب که جریان هوا با برخورد بمانع بدو قسمت تقسیم میشود قسمتی از بالا و قسمتی هم از پایین این مانع عبور مینماید و احتمالاً در پشت مانع مغشوش میگردد .

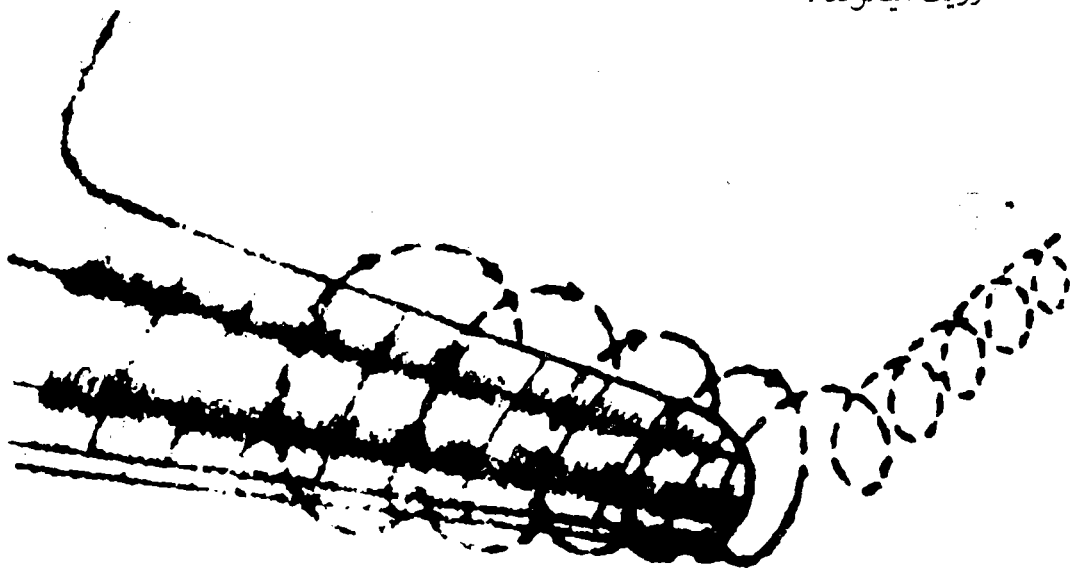

اگر بتوانیم بنحوی از انحاء مسیر ذرات هوا را در جریان عبور هوا دنبال نماییم خط یا خطوطی ترسیم خواهد شد که ذرات هوا بدنبال هم در جریان هوا یا آب آن مسیر را طی میکنند .

گردباد و گرداب

گردباد معمولاً در اثر اغتشاشات هوا بوجود میآید ولی گردابها را معمولاً میتوان در جریانهای آب در جائی که آب بدور صخرهها میچرخد یا در پشت قایقهای موتوری مشاهده نمود . در اینجا موج سطح آب جهت الیاف آب و آب مغشوش شده در پشت قایق گرداب را نشان میدهد . ممکن است در این نقطه آب در دایره دور زده و قسمتی از آن بطرف مانع رانده شود . هوا پیما نیز وقتی پرواز میکند ایجاد گرد باد و اغتشاشات جوی مخصوصی می نماید که قابل بحث میباشد .

بعنوان مثال میتوان گرد باد نوک بالها و ملخهای هواپیما را نام برد که گاهی اوقات در اثر کاهش فشار هوا در اطراف نوک بالها و ملخهای هواپیما هوا را آنقدر خنک و بحالت اشباع درمی آورد که اغتشاشات یا گرد باد قابل رؤیت میگردد .

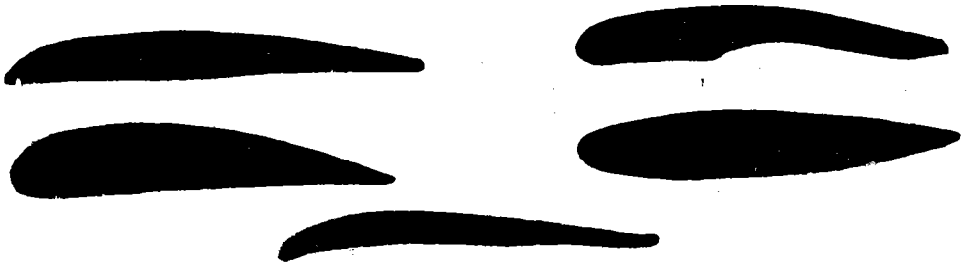

يك نوع گرد باد که زیاد مورد توجه میباشد گرد باد سطح آیرودینامیکی (ارفویل) است که برای درك آن باید سطح صافی مانند بال هواپیما را که در جریان هوا قرار دارد در نظر بگیریم . با بررسی عبور جریان و الیاف هوا نسبت به بال معلوم می شود هوایی که از بالای بال عبور میکند سریعتر از جریان عادی الیاف هوا است و هوایی که از زیر بال عبور میکند سرعت جریادن عادی هوا کمتر است بنابراین اختلاف سرعت هوایی که از بالا و پائین بال عبور میکند سبب میشود که اغتشاش یا گرد بادی در پشت بال بوجود آید . این اغتشاش یا گرد باد در پشت بال همیشه باقی میماند و فرقی ندارد که چه بال ثابت باشد و هوا بآن برخورد کند و یا بال در حرکت باشد و به هوا برخورد نماید .

وزن ، برا ، پسا و کشش

قبل از بحث درباره چهار نیروئی که به هواپیما در حال پرواز وارد میشود یعنی وزن ، برا ، پسا و کشش بهتر است ابتدا در باره يك سطح آیرودینامیکی یا ارفویل و زاویه حمله گفتگو نموده و بعد از روشن شدن این دو عامل بشرح چهار نیروی فوق بپردازیم.

سطح آیرودینامیکی یا ارفویل (AIRFOIL): هر نوع سطحی را که جهت بدست آوردن عکس العمل نسبت به هوا از آن استفاده می نمایند سطح آیرودینامیکی یا ارفویل مینامند مثل بالها ، شپرها ، سکان عمودی و سکان افقی هواپیما . از سطوح دیگر هواپیما جهت خنثی نمودن عکس العمل هوا و یا بحداقل رساندن آن استفاده مینمایند . وقتی که درباره ارفویل صحبت میکنیم بهتر است مقاطع آنرا در نظر بگیریم . تعداد بیشماری ارفویل بوسیله طراحان هواپیما طرح شده و در

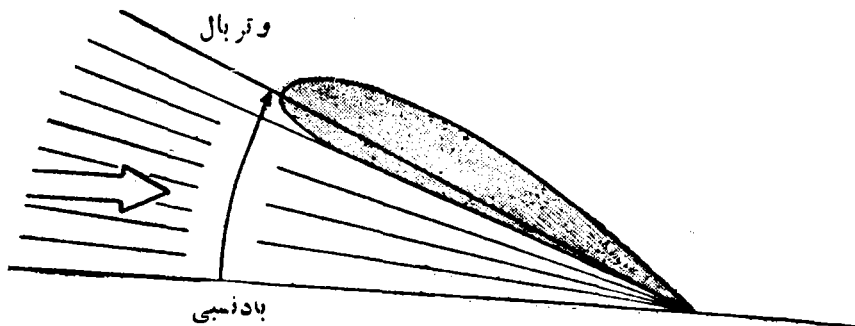

انواع نیمرخ (ارفویل) بالها

تمام آنها يك هدف یعنی بوجود آوردن حداکثر « برا » و حداقل « پسا » برای بال هواپیما مورد نظر بوده است .

زاویه حمله « ANGLE OF ATTACK »: زاویه بین وتر نیمرخ بال و جهت

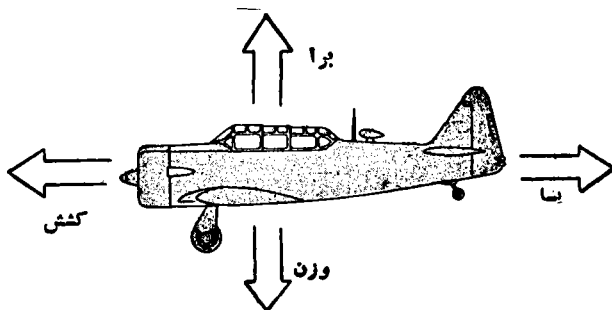
بادنسبی را زاویه حمله مینامند. این زاویه را نباید با زاویه ANGLE OF INCIDENCE که زاویه بین وتر نیمرخ بال و محور طولی هواپیما میباشد اشتباه نمود. زاویه حمله يك سطح آیرودینامیکی « ارفویل » توزیع فشار را مستقیماً در زیر و بالای

زاویه حمله

بال کنترل مینماید. وقتیکه زاویه حمله بال کم است قسمت عمده « برا »ی موجود بعلت فشار منفی بالای بال بوجود میاید فشار منفی همیشه از فشار اتمسفر کمتر و فشار مثبت از آن بیشتر میباشد.

« وزن » : نیروی وزن عبارتست از وزن هواپیما و کلیه متعلقات و خلبان

و یا خلبانان و مسافران که همیشه سعی مینماید هواپیما را بطرف پائین بکشاند و

علت آن نیروی جاذبه زمین است که مساوی وزن هواپیما می باشد . بعبارت دیگر زمین بکلیه اجسام نیروئی برابر وزن آنها وارد مینماید . این نیرو در نقطه ای به هواپیما وارد میشود که آن را مرکز ثقل میگویند و این نقطه ای است که کلیه وزن هواپیما در آنجا متمرکز شده است . برای مقابله با نیروی وزن از نیروی برآ که ذیلا شرح داده میشود استفاده مینمایند .

« برا » (LIFT): اثر گردش هوا در اطراف بال باید طوری باشد که هوارا از بالای بال رانده و به فضای پائین آن فشار دهد . از طرف دیگر فشار موجود در بالای بال کمتر از فشار آتمسفر و فشار زیر بال بیشتر از فشار آتمسفر می باشد . فشار سطح بالای بال را فشار منفی و فشار زیر بال را فشار مثبت و نیروئی که بال را بطرف بالا فشار میدهد اختلاف این دو فشار مینامند .

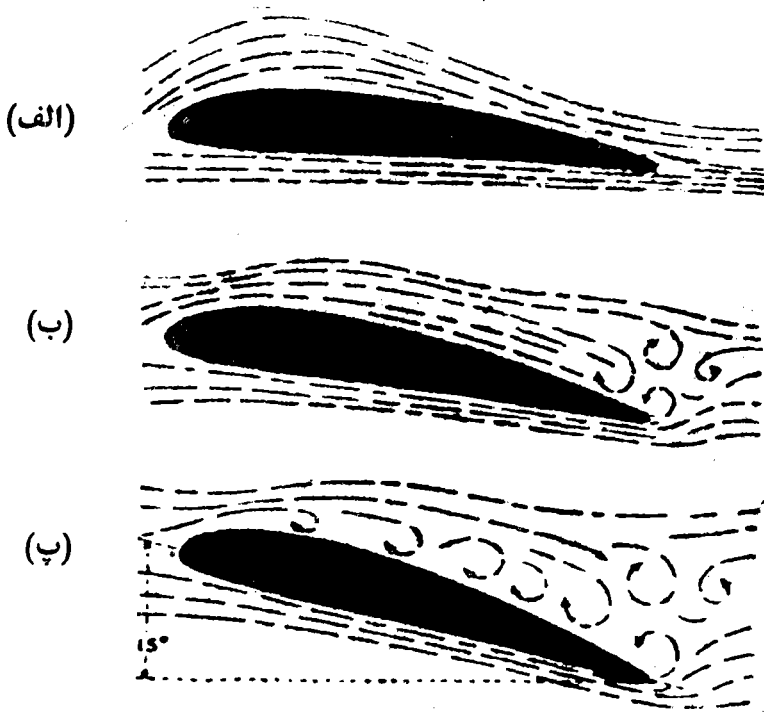

معلوم شده است که $\frac{3}{4}$ فشار بالا دهنده روی بال بعلت تشکیل خلاء در بالای بال و فقط یک چهارم مربوط به افزایش فشار در زیر بال می باشد .

فشارهای بالا و پائین بال با فشار آتمسفر دارای اختلاف کمی مانند $\frac{1}{4}$ اینچ جیوه می باشد ولی وقتی که در سطح بال هواپیما گسترش یابد بسیار قابل ملاحظه می باشد . یک اینچ جیوه تقریباً برابر با $\frac{1}{4}$ پوند فشار بر هر اینچ مربع و یا ۷۲ پوند بر هر پای مربع می باشد: پس بدین ترتیب $\frac{1}{4}$ اینچ جیوه برابر با ۱۸ پوند بر هر پای مربع می باشد که خودش « برا » ی خوبی است . بالهائی که سطح آن ۵۰۰ پوند مربع باشد « برا » ئی برابر با $۱۸ \times ۵۰۰ = ۴$ تن بوجود خواهد آورد .

نیروی «برای» واقعی يك بال بچند عامل بستگی دارد که بعضی از آنها ثابت بوده و بقیه بستگی بطرز پرواز هواپیما دارد .

پسا « DRAG »: مقاومتی را که هوا در مقابل هواپیما ایجاد می نماید «پسا» می گویند . پسای بال قسمتی از پسای کل هواپیما است که خود بالها بوج-ود میآورد . بهره مفید بال هواپیما به نسبت « برا » به « پسا » اندازه گیری می شود . بهره مفید بال در بالهای مختلف متفاوت است . این بهره با زاویه که بال به هوا برخورد می نماید و یا زاویه حمله فرق می کند . اگر زاویه حمله را بتدریج زیاد کنیم می بینیم تا حدود ۱۹ درجه « برا » پیوسته و بطور یکنواخت بحد اکثر می رسد و بعد شروع به کم شدن می نماید. البته این موضوع در افویل های مختلف متفاوت می باشد . زاویه را که « برا » شروع به کم شدن می نماید زاویه « واماندگی » می نامند زیرا در این زاویه « برا » بطور ناگهانی کم می شود .

در صورتی که زاویه حمله کم باشد پسای بال هم کم خواهد بود و هر قدر که

زاویه حمله زیادتر شود بهمان نسبت پسا نیز افزایش می یابد تا بالنتیجه مقدار آن از پرا زیادتر گردد . بنابراین حداکثر بهره مفید تا چند درجه معین (زاویه حمله در حدود ۱۹ درجه) بوجود می آید و بعد از آن سرعت کاهش می یابد .
 زاویه ای که يك ارفویل با جریان هوا برخورد می نماید مهم است .
 در شکل (الف) زاویه حمله يك زاویه مؤثر است .
 در اشکال (ب) و (پ) باز یاد شدن زاویه حمله هوای پشت بال مغشوش گردیده وبال و امانده می شود .

« کشش » : برای از بین بردن پسای هواپیما از نیروی کشش که بوسیله موتور و یا موتورهای هواپیما ایجاد می شود استفاده می نمایند . این نیرو یعنی کشش هواپیما را بطرف جلو می کشاند . اگر مقدار کشش بیش از مجوع نیروی پسا باشد هواپیما سرعت می گیرد و اگر کمتر از آن باشد از سرعت هواپیما کاسته می شود ولی وقتی که جمع نیروهای پسا و کشش کمتر از آن باشد از سرعت هواپیما کاسته می شود ولی وقتی که مجموع نیروهای پسا و کشش مساوی باشند هواپیما با سرعت ثابتی پرواز می نماید .

مرکز فشار

تا بحال کلیه نیروهائی را که بطرف بالا به بال هواپیما وارد می شود مورد توجه قرار داده ایم . کلیه نیروهائی که بقسمتهای مختلف بال هواپیما وارد می شود ممکن است بصورت نیروی واحدی که بیک نقطه وارد می شود در نظر گرفته و آن نقطه را مرکز فشار بنامیم .

نیروهای « برا » ی وارد به بال هواپیما در جلوی بال یا لبه حمله حداکثر بوده و با عقب رفتن بطرف لبه فرار و در روی لبه فرار به صفر میرسد بنابراین مرکز

فشار به لبه حمله نزدیکتر بوده و از لبه فرار دورتر قرار دارد . محل دقیق مرکز فشار در فاصله $\frac{1}{4}$ تا $\frac{1}{3}$ عرض بال بطرف لبه فرار قرار دارد. دانستن مرکز فشار مقطع هر سطح آیرودینامیکی بخصوص بال هواپیما مورد توجه میباشد و مهمترین امر مرکز فشار تمام بال است که معمولا در بدنه هواپیما قرار دارد .

منظور از دم هواپیما چیست ؟

اول : وقتی که مقدار زاویه حمله کم است در این موقع مرکز فشار در فاصله بیشتری از لبه حمله قرار دارد که گاهی ممکن است عقبتر از نصف عرض بال قرار گرفته باشد و در این صورت نیروئی که در این نقطه بوجود میآید سبب میشود که بال بطرف جلو خم شود و اگر حرکت کنترل نشود هواپیما بصورت شیرجه در خواهد آمد . برای خنثی نمودن این نیرو یعنی جلوگیری از شیرجه نمودن هواپیما از سطوح دم هواپیما استفاده مینمایند . باین ترتیب بمحض اینکه عمل شیرجه شروع میشود دم هواپیما بالا میآید و در نتیجه مقاومت بیشتری در جهت حرکت شیرجه بوجود آمده و هواپیما خود بخود بحالت اول بر میگردد .

دوم : زیاد شدن زاویه حمله مرکز فشار بال را بطرف جلو بال منتقل نموده و در نتیجه بال آنقدر بالا میآید که مقدار زاویه حمله از زاویه واماندگی تجاوز میکند این عمل نیز بوسیله دم هواپیما خنثی میگردد .

وقتی که دماغ هواپیما بالا برود دم هواپیما پائین آمده و فشار بیشتری در زیر دم بوجود میآید . این فشار دم را بالا برده و مانع سقوط هواپیما با دم میگردد و بدین ترتیب دم هواپیما حرکتهای خارج از خط مستقیم هواپیما را کنترل نموده و هواپیما را همیشه پایدار نگه میدارد .

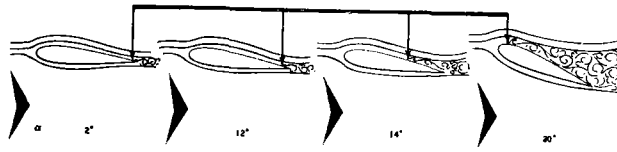
سرعت پرواز

قبل از اینکه هواپیما بتواند پرواز نماید باید سرعت پرواز لازم را بدست بیاورد بدین ترتیب که در روی زمین میدود و موتور یا موتورهای آن بتدریج سرعت آنرا زیاد میکنند . هواپیما پس از بدست آوردن سرعت لازم از زمین بلند میشود و خلبان میتواند با استفاده از این سرعت اوج گیری نهوده و از بالای موانعی که در مسیر فرود گاه قرار دارد عبور نماید . (گاهی اتفاق می افتد چرخهای هواپیما هنگام دویدن روی باندها داخل گل ولای شده و این گل ولای مانع بدست آوردن سرعت لازم میگردد. در این حال هواپیما نمیتواند از زمین بلند شود و بدو طریق ممکن است متوقف گردد ، یا به موانعی برخورد کند و یا خلبان آن باتشخیص وضعیت موتور را بسته ترمز نماید) .

واماندگی STALLING

هنگامیکه هواپیما سرعت پرواز خود را از دست میدهد میگویند هواپیما وامانده شده است. احتمالاً واماندگی های اتفاقی معمولی ترین علت سوانح هوائی میباشد. وقتیکه هواپیما با سرعت کم بنحوی که سرعت آن کمی بیش از سرعت واماندگی است پرواز مینماید زاویه حمله بالها زیاد میگردد تا جایی که زیادترین «برای» بدست میآید. حال اگر باز هم سرعت کم شود زاویه حمله زیادتر شده و جریان هوا در روی بال متلاطم گردیده و دیگر «برای» باندازه کافی ایجاد نخواهد شد و در اینحال هواپیما بصورت جسم سنگینی سقوط مینماید .

برای اینکه هواپیما دیرتر وامانده شود و بتواند با سرعت کمتر پرواز نماید

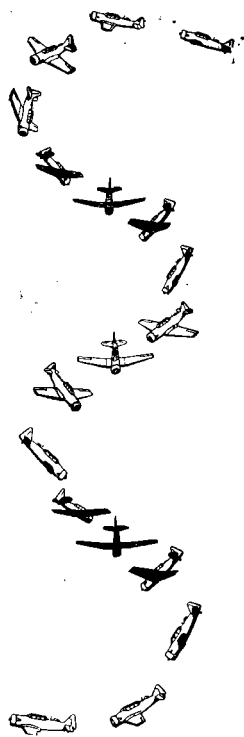
ارغویل در وضعیت زاویه‌های مختلف حمله.

وسا ئل و سطوح آبرودینامیکی دیگری از قبیل اسلات «SLOT» یسا بالچه و فلاپ بآن اضافه میکنند . علت اصلی واماندگی و دلیل اینکه عمل واماندگی ناگهان بوجود میآید آنستکه جریان آرام الیاف هوای روی بال در سطح بال مغشوش و متلاطم میگردد . باتعبیه بالچه‌ها و فلاپ‌ها سعی شده است که از شکستن الیاف مستقیم‌هوا در روی بال جلوگیری گردد و یا حداقل این عمل بتأخیر بیفتد . بالچه‌ها که در لبه حمله قرار دارد بافرا رسیدن زاویه واماندگی بطور خودکار باز شده و سبب میگردد که الیاف هوا در خط مستقیم از روی بال عبور نماید . این بالچه‌ها در پرواز عادی در جای خود ثابت میباشد ولی بمجرد اینکه زاویه حمله بال زیاد شود و هواپیما به سرعت واماندگی نزدیک گردد الیاف هوا از قسمت جلو وارد شکاف بالچه‌ها گردیده و آنرا از جای خود بلند مینماید .

اگر این بالچه‌ها همیشه باز باشد شبیه آنستکه بال را بزرگتر ساخته باشند که در این صورت زیاد بودن سطح بال مضرات دیگری برای هواپیما دارد . راه دیگری نیز جهت بتأخیر انداختن واماندگی وجود دارد . وقتیکه زاویه حمله زیاد باشد بطوریکه به زاویه واماندگی نزدیک شود جریان هوای روی سطح بال هنوز آرام و مرتب است ولی پایدار نمیشود زیرا که کوچکترین اختلال کافی است که تعادل بالها را از بین برده و عمل واماندگی اتفاق بیفتد . البته این اختلال ممکن است در اثر ساختمان غیر مناسب بدنه هواپیما بوجود آید . در صورتیکه بدنه هواپیما خوب طراحی شده باشد تا الیاف هوا بدون اغتشاش از مجاورت آن عبور نمایند کمک زیادی بتأخیر واماندگی مینماید . آنچه که در بالا شرح داده شد ما را متوجه مهم‌ترین نکته در ساختمان هواپیما مینماید و باید «استریم لاین» یعنی خطوطی را که در اثر عبور ذرات هوا

ویا آب در اطراف مانعی بوجود میآید بخاطر بیآوریم .

چنانچه زوایای مانع و یا قواره آن برابر خطوط مزبور شکل گرفته باشد مایع و یا هوا با کمترین اختلال و بی نظمی با آن برخورد نموده و به آرامی از اطراف آن عبور مینماید ، ساختمان کشتی ها و قایق ها معمولا « استریم لاین » میباشد تا بدینوسیله از مقاومت آب در مسیر حرکت آنها کاسته شده و بسرعت آنها افزوده گسردد . اخیراً اکثر قطارهای راه آهن و خودروها را با در نظر گرفتن اصل « استریم لاین » طراحی و تولید مینمایند .

يك مانور « پیچ » مرکب
است از پائین آمدن هواپیما
توأم به گردش خود بخود
حول محور قائم

معمولا هواپیما هنگامی به
« پیچ » می افتد که در اثر
کسم شدن سرعت حالت
واما ندگی بوجود آید

کاهش پسا

هر سطحی که در مجاورت هوا حرکت کند تولید اصطکاک مینماید و موجب کاهش سرعت آن خواهد شد . بر طرف نمودن این اصطکاک غیر ممکن است و فقط میتوان با

اتخاذ تدابیری از شدت آن بمقدار قابل ملاحظه‌ای کاست . اگر یکی از هواپیماهای نوین را بایکی از هواپیماهای ۳۰ سال قبل مقایسه نمائیم خواهیم دید که چه مقدار ستون ومیله در خارج هواپیمای ۳۰ سال قبل وجود داشته که امروز همگی از بین رفته و فقط اجسام خارجی بسیار ضروری در روی بال یا بدنه هواپیما نصب گردیده است که همگی بادقت زیاد دارای قواره وشکل استریم لاین میباشند . سطوح هر قسمت از هواپیما که در معرض هوا قرار میگیرد باید صاف وصیقل باشد تا پسای حاصله بحداقل ممکنه تقلیل یابد .

باید سعی کرد که جریان هوا در روی بالها آرام وملایم باشد و برای تأمین این منظور تا آنجا که ممکن است سطح بالها باید صاف باشد . شکل بال باید دقیق طراحی شود تا منطقی‌ای که الیاف هوا در آن متلاطم میشود بحدود حداکثر عقب بال در لبه فرار رفته وبدین ترتیب حداکثر بهره بدست آید .

پسای موتور

جای موتورهای هواپیما در روی بال بعلت بزرگ بودن مشکل دیگری را بوجود آورده و باعث متلاطم شدن الیاف هوا میگردد . معمولاً این محفظه‌ها را طوری در روی بال جاسازی مینمایند که حداقل مقاومت را ایجاد نموده و هوارا در پشت خود مگشوش ننماید .

بار روی بال هواپیما

از هواپیما بمنظور حمل مسافر و بارومحمولات پستی وكالاهای فاسد شدنی و گرانبها از يك نقطه به نقطه دیگر استفاده مینمایند بار عمده هواپیماهای نظامی نفرات ، مهمات وبمب میباشد .

بار روی بال هواپیما یا WING LOADING عبارتست از مقدار باری که يك هواپیما میتواند در هر پای مربع سطح بال خود حمل نماید . بعبارت دیگر حداکثر وزن هواپیما تقسیم بر سطح کل بال ها . در اثر بهبود و پیشرفتهای مختلف در موتور و طرح هواپیما قدرت بار روی بال هواپیما از ۱۵ پوند روی هر پای مربع که ۴۰ سال قبل میسر بود به ۴۰ پوند روی هر پای مربع افزایش یافته و حتی هواپیماهایی با قدرتهای بار بال بیشتر طراحی شده است . باید دانست که هر قدر بار بال هواپیما زیادتر باشد قابلیت مانور کردن آن کمتر میشود در هواپیماهای تجارتي و هواپیماهای بمب افکن چون مانورهای سریع لازم نمیشود تا حد امکان سعی شده است که بمقدار بار بال اضافه گردد .

فصل سوم

ساختمان هواپیما

نیروهای وارده به هواپیما

وقتیکه هواپیما در حال پرواز است باید قادر به تحمل چند نوع فشار که ذیلا توضیح داده میشود باشد.

۱- بهم فشردگی یا کمپرس، یعنی نتیجه عمل دویرو که از دوطرف به جسمی وارد میشود، مثل فشاری که دست روی عصا میآورد.

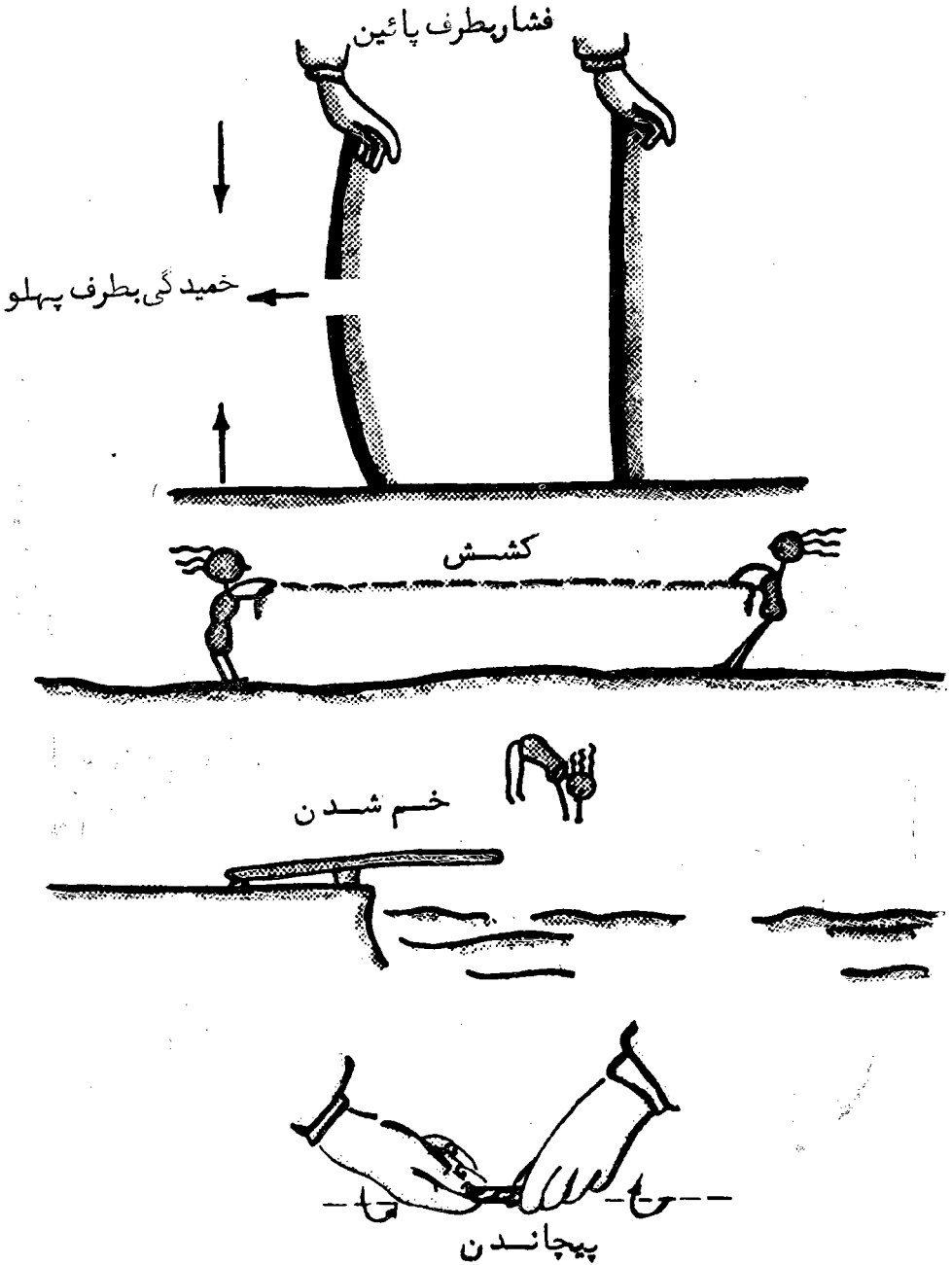
۲- کشش، نتیجه عمل دویرو که از جسمی دور میشوند، مثل دوسرطناب که دو نفر آنرا از طرفین بکشند.

۳- خم شدن، مثل نیروئی که از بالای میله‌ای که يك سر آن در زمین کار گذاشته شده بآن وارد شود و سعی کند که آنرا خم نماید.

۴- پاره کردن، مانند نیروی قیچی که شیئی را از وسط می برد.

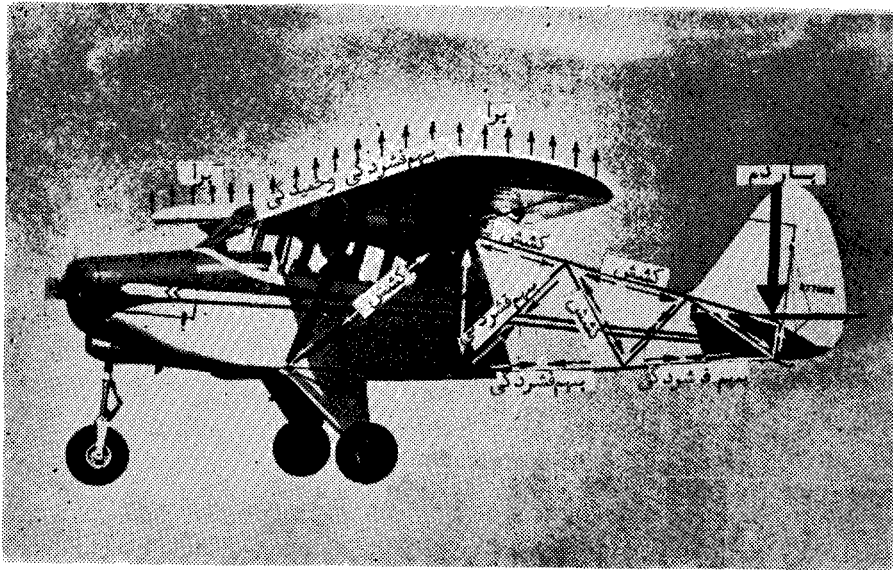
۵- پیچاندن، مانند پیچاندن يك قطعه سیم یا ریسمان. استحکام هواپیما با آزمایش آن در تونل باد و یا بعد از انجام پروازهای متعدد معلوم میگردد. مثلا يك گلایدِر که فاقد موتور است فقط خلبان خود را حمل مینماید هواپیمای بسیار سبکی است در حالیکه يك هواپیمای جت شکاری سریع ممکن است بین ۱۰ تا ۲۰ تن وزن

داشته باشد زیرا احتیاج بسرعت زیاد دارد وسرعت زیاد هم استحکام میخواهد.
 هواپیماهای سبک اسپورت بین ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ پوند وزن دارند و در ساختمان

آنها کلیه جهات صرفه جوئی و راحتی و بی خطری در نظر گرفته شده است. بنابراین هر نوع هواپیما اعم از جنگی و باربری و مسافربری یا تفریحی و ورزشی دارای نوعی استحکام و خصوصیات می باشد که فقط مورد احتیاج آن نوع است.

اصولاً ساختمان هواپیما انعطاف پذیر می باشد، بعبارت دیگر استخوان بندی هواپیما باید تا حدودی حرکت آزاد داشته باشد زیرا هواپیما دائماً در معرض جریانات و تکانهای شدید الیاف هوا قرار می گیرد. وقتیکه هواپیما گردش مینماید در معرض نیروهای از قبیل کشش و پیچیدگی و غیره قرار میگیرد و اگر بال و بدنه آن قابلیت انعطاف نداشته باشد استخوان بندی آن شکاف برداشته و در بعضی شرایط خاص هواپیما در هوا متلاشی خواهد شد.

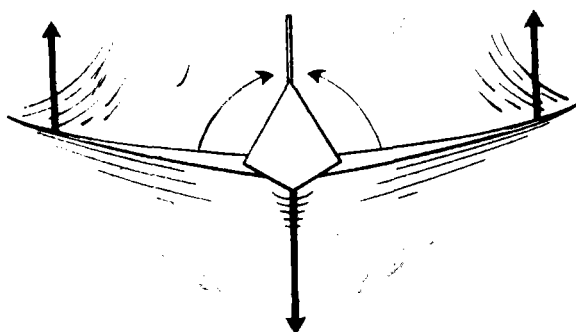
نیروهای که به ساختمان هواپیما وارد میشود

مسئله ای که هر خلبان خواه خلبان یک گلابدر یا خلبان یک هواپیمای مافوق صوت در پرواز با آن روبرو است مقاومت و ایستادگی هواپیما در مقابل فشار و نیروهای مختلف هوا می باشد که بستگی به خاصیت و ساختمان هواپیما دارد. مثلاً یک هواپیمای شکاری بعلت استحکام زیاد قادر است فشارهای شدیدی را تحمل نماید در حالیکه یک هواپیمای

سبك این قدرت را ندارد. بطوریکه قبلا بحث گردید وزن و نیروی گریز از مرکز یکی از عوامل مهمی است که کارخانجات سازنده هواپیما آنرا بطور دقیق در نظر می گیرند و قبلا توانائی هواپیما را نسبت بمقدار جی تعیین مینمایند. مثلا هواپیماهای کوچک قادرند تا سه یا چهار برابر وزن خود را تحمل کنند در صورتیکه هواپیماهای جنگی شکاری میتوانند تا حدود ۱۰ برابر وزن خود جی تحمل نمایند لذا خلبان باید محدودیت هواپیمای خود را کاملا بداند و هرگز پارا از آن فراتر نگذارد.

استحکام بال و بدنه و قسمتهای دیگر هواپیما را در تونل های باد و با بستن وزنه های مخصوصی در زیر بالها تعیین و اندازه گیری و در نتیجه قابلیت انعطاف هر قسمت را معین میکنند. قابلیت انعطاف بالها نسبت به بزرگی و کوچکی بالها فرق میکند. مثلا انعطاف بال هواپیماهای جت مسافری تا حدود ۴ متر میرسد بدین معنی که سر بال هواپیما حدود ۲ متر بالا و یا پائین تر از محور عرضی هواپیما حرکت مینماید.

سرنشینان و مسافران هواپیماهای بوئینگ ۷۰۷ یا دی سی ۸ به آسانی میتوانند بالا و پائین رفتن سر بالها را موقع اوج گیری یعنی وقتی که هواپیما سنگین و سرعت آن کم است و یا موقع پرواز افقی وقتی که وزن هواپیما بعلت مصرف سوخت کم شده است مشاهده نمایند.

لحظه خم شدن بالها

فصل چهارم

موتور پیستونی هواپیما

کلیات

موتور ویا موتورهای هواپیما در مقایسه با هواپیما کوچک بوده و در نتیجه در هواپیماهای نوین نظر تحسین آمیز مردم بطور کلی بیشتر متوجه خود هواپیما میگردد تا به معجزه مهندسی یعنی موتور آن. در صورتیکه کارائی هواپیما بستگی به موتور ویا موتورهای آن دارد. بعلت نیروی زیاد موتورهای اکثر هواپیماها طبعاً موتور هواپیما در مقایسه با موتور خودرو از آن بزرگتر است و در نتیجه وقتی مردم عادی موتور بزرگ هواپیمائی را می بینند عکس العملشان این نیست که بگویند این موتور چقدر سبک بنظر میرسد بلکه میگویند چقدر سنگین است و همین مردم معتقد اند که نمیشود باور کرد شئی چنان سنگین بتواند بهوارفته و با چنان سرعتی حرکت نماید.

موتور هواپیما معمولاً یا ستاره شکل ویا خطی (سیلندر استه) میباشد و اختلاف این دو شکل فقط بطرز قرار گرفتن سیلندرها بستگی دارد. در موتورهای ستاره سیلندرها در اطراف میل لنگ قرار داده شده که از روبرو تشکیل يك دایره را میدهند. در موتورهای خطی سیلندرها در يك خط در امتداد یکدیگر قرار گرفته و تحت

زاویه‌ای بآن متصل است که ممکن است بصورت عدد هفت (۷) باشد. تعمیر موتورهای ستاره‌ای آسانتر از سایر انواع موتورها است زیرا دسترسی مستقیم به ریک از سیلندرها با آسانی میسر می‌باشد.

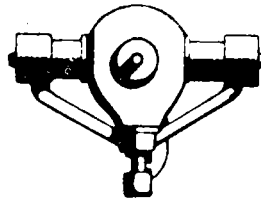
در موتورهای خطی چون سطح برخورد بالیاف هوا کم می‌باشد در نتیجه پسای تولید شده بوسیله موتور کم است و از طرف دیگر باعث مخفی بودن موتور در بال هنگام برخورد بالیاف هوا تولید اغتشاش نمی‌نماید.

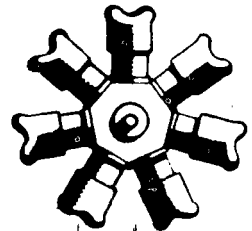
موتور شکل ۷

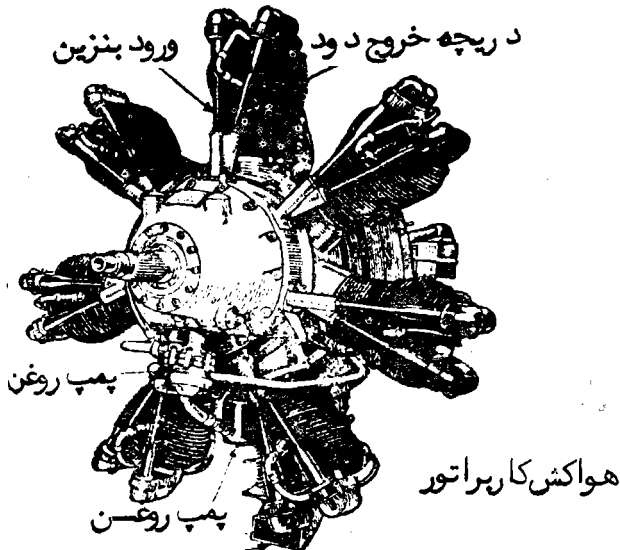
موتور شکل عدد ۸

موتور خطی

موتور ستاره ای

قسمتهای مهم و اساسی موتور

موتور هواپیما بطور کلی مثل موتور خودرو میباشد و از قسمتهای زیر تشکیل شده است :

۱ - استوانه : که دارای دو قسمت مجزا میباشد :

الف) بدنه استوانه که از فولاد مخصوص ساخته شده و داخل آن کاملاً صیقلی است و مقطع آن باید دایره باشد .

ب) سر استوانه که از چدن و شامل مقر سوپاپ دود و مقر سوپاپ گاز و محل نصب شمع موتور میباشد .

۲ - پیستون : که در داخل استوانه موتور قرار دارد و از آلیاژ آلومینیوم ساخته شده و در قسمت بالای آن ۲ تا ۵ شیار موجود است که داخل آن رینگها قرار دارد و به متراکم شدن گاز در داخل استوانه و روغنکاری سیلندر کمک مینماید .

۳ - سوپاپها : در موتور دو نوع سوپاپ وجود دارد :

الف) سوپاپ گاز برای ورود گاز .

ب) سوپاپ دود برای خروج دود .

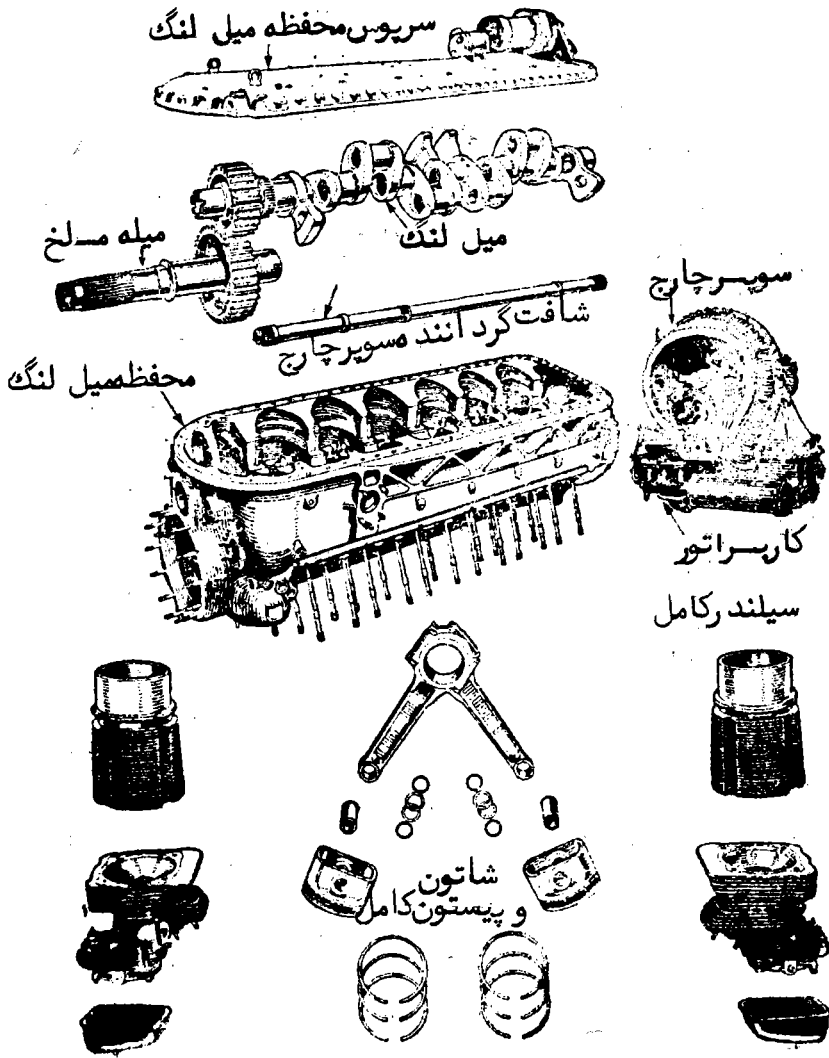
۴ - میل سوپاپ : میله ای است فلزی که از طرف بالا به انتهای ساق سوپاپ متصل است و از طرف دیگر روی بادامک تکیه دارد. در اثر گردش میل سوپاپ برآمدگی های سوپاپ بلندکن ها را حرکت داده در نتیجه سوپاپ را باز بسته مینماید .

۵ - میل لنگ : قسمت مهم و اساسی موتور میباشد که از فولاد مخصوص ساخته شده و بتعداد استوانه ها دارای لنگ میباشد. لنگها کاملاً صیقلی است و بوسیله یاطاقان به دستک متصل است .

۶ - کارتر : این قسمت مانند طشتی اطراف قطعات فلزی را پوشانده و جنس آن

از چدن میباشد . در داخل این طشت روغن میریزند تا این روغن سبب روغنکاری قطعات متحرك موتور گردد .

قسمتهای اصلی يك موتور

۷- شمع موتور: شمع عموماً از دو قسمت عمده تشکیل شده است (۱) قسمت فلزی شمع که دارای دندان‌های پیچ است و محکم به سر سیلندر پیچیده میشود (۲) قسمت فوقانی شمع که از چینی یا میکا یا بعضی سنگهای مصنوعی ساخته شده و در حقیقت عایق الکتریسته میباشد و میله فلزی نازک که حامل ولتاژ قوی الکتریسته معروف به الکتروود است از وسط آن میگذرد. این ولتاژ قوی بموقع بین دو قطب شمع جرقه زده و در نتیجه گاز فشرده شده در سیلندرها محترق میگردد.

۸- ماگنتها MAGNETOS هر موتور هواپیما دارای دو عدد ماگنت میباشد. برق لازم جهت شمع سیلندرها بوسیله ماگنتها فراهم میشود. جرقه باید زمانی بزند که مخلوط سوخت در بالای پیستون جمع شده و آماده احتراق باشد. خلبانان هنگام آزمایش موتور هواپیما باید هر دو ماگنت را جداگانه آزمایش نمایند و اگر یکی از آنها کار نکند نباید پرواز کنند زیرا در این صورت ممکن است پرواز با مخاطره روبرو شود.

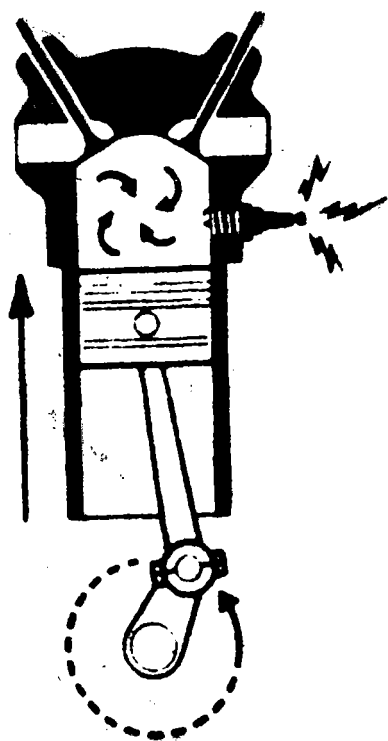
طرز کار موتورهای پیستونی

موتور پیستونی هواپیما در اثر احتراق مخلوطی از سوخت بکار می‌افتد. بدین ترتیب که مخلوط قابل احتراقی که داخل سیلندر موتور میگردد در بالای سیلندر فشرده شده و سپس بوسیله یک شمع الکتریکی محترق میشود. این احتراق در اثر ترکیب سریع سوخت که بصورت بخار درآمده و اکسیژن هوا بوجود می‌آید و در نتیجه این احتراق فشار گاز بر روی پیستون زیاد شده و باعث میشود که پیستون بطرف پائین رانده شود. عمل احتراق پایه و اساس نیروی عظیمی است که توسط موتورهای پیستونی یا جت بوجود می‌آید و آنرا با واحد است بخار می‌سنجند.

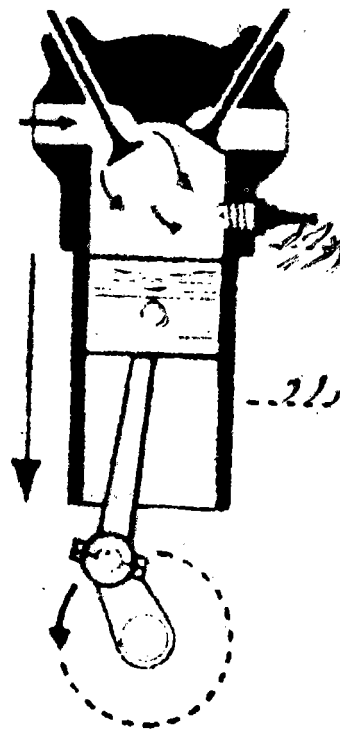
موتورهای پیستونی دارای چهار هنگام است که هر یک از هنگامهای آن بشرح زیر توضیح داده میشود:

۱- هنگام اول: ابتدا سوپاپ گاز باز میشود و پیستون از نقطه مرده بالا بسمت

نقطه مرده پائین حرکت میکند . هوای مخلوط با بنزین از مجرای سوپاپ گاز داخل استوانه میشود تا پیستون به نقطه مرده پائین برسد . انجام این عمل را هنگام اول یا هنگام تنفس میگویند.

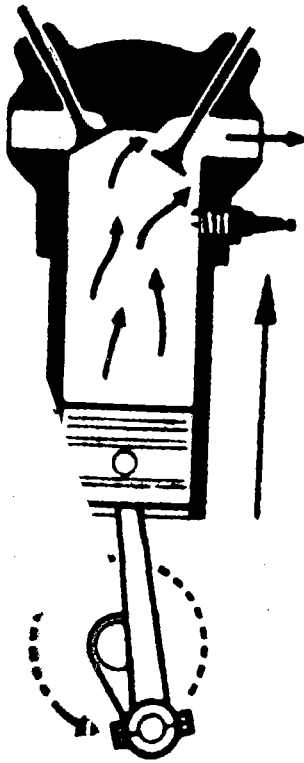
هنگام دوم

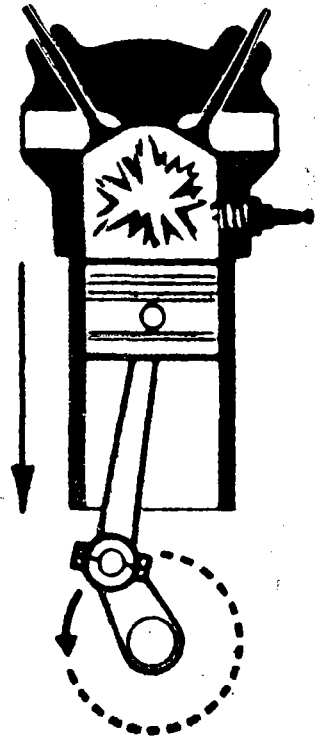
هنگام اول

۲ - هنگام دوم یا تراکم : بعد از رسیدن پیستون به نقطه مرده پائین و بسته شدن سوپاپ گاز پیستون از نقطه مرده پائین بسمت نقطه مرده بالا حرکت و گاز داخل استوانه را در فضای بالای استوانه که آنرا اطاق احتراق میگویند تراکم میکند . انجام این عمل را هنگام دوم یا هنگام تراکم موتور مینامند .

۳ - هنگام سوم یا هنگام احتراق : شمع جرقه زده و گاز تراکم شده محترق میشود و پیستون را از نقطه مرده بالا بسمت نقطه مرده پائین میراند . انجام این کار را هنگام سوم

هنگام چهارم

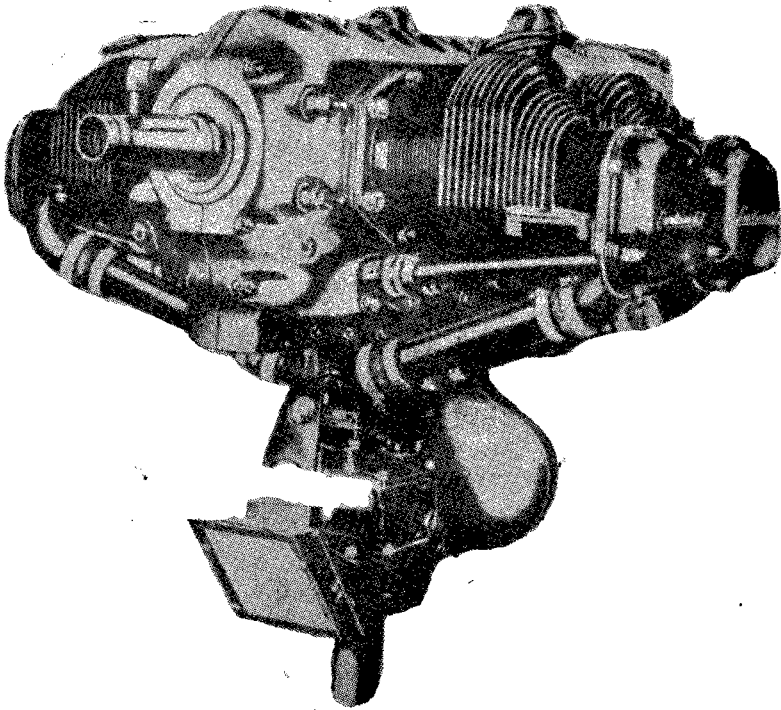
هنگام سوم

یا هنگام احتراق میگویند. تنها این هنگام را هنگام کار مثبت موتور میگویند زیرا در اثر احتراق روی میل لنگ انرژی ذخیره میشود و از ذخیره این انرژی سه هنگام دیگر موتور انجام میگردد. به همین جهت هنگام سوم را هنگام کار مثبت و سه هنگام دیگر را کار منفی موتور مینامند.

۴- هنگام چهارم یا خروج دود: پس از انجام هنگام سوم و رسیدن پیستون به نقطه مرده پائین سوپاپ دود باز میشود و پیستون از نقطه مرده پائین به نقطه مرده بالا رفته و گازهای سوخته داخل استوانه را از مجرای سوپاپ خارج مینماید. انجام این عمل را هنگام چهارم یا خروج دود میگویند.

تعریف اسب بخار

واحد توان اسب بخار است و توان هم کار انجام شده در يك ثانيه میباشد. اسب بخار عبارتست از جابجای نمودن ۷۵ کیلوگرم بار بمسافت ۱ متر در مدت يك ثانيه . غالباً عبارت « کیلوگرم متر ثانيه » رادر فیزیک و مکانیک مشاهده میکنیم که برای فهم آن میتوانیم ماشینی را در نظر بگیریم که بتواند وزنی برابر يك کیلوگرم را در مدت يك ثانيه يك متر تغییر مکان دهد حال اگر این ماشین بتواند ۷۵ برابر همین عمل را در همان زمان و بهمان فاصله انجام دهد میگوئیم توان این ماشین برابر يك اسب بخار است. مقدار زیادی از انرژی موتور در اثر گرما و تراکم و اصطکاک بشرح زیر بهدر میرود و فقط در حدود $\frac{1}{4}$ آن بصورت بهره مفید مورد استفاده قرار میگیرد:

- مقداری که در اثر اصطکاک بهدر میرود ۰.۵٪
- مقداری که در اثر گرما بهدر میرود ۰.۵۵٪
- مقداری که در اثر تراکم مخلوط سوخت بهدر میرود ۰.۱۵٪
- جمع نیروئی که بهدر میرود ۰.۷۵٪
- نیروی اسب بخاری که باقی میماند ۰.۲۵٪

اثر ارتفاع در موتور هواپیما

اگر هواپیما با قدرت و دور موتور ثابت اوج گیری نماید هر قدر از سطح دریا با ارتفاع خود بیفزاید از بازده مفید موتور کاسته خواهد شد (باستثنای موتورهای که با سوپرچارج توربینی مجهز می باشند). موتور یک هواپیما که در سطح دریا حداکثر ۲۰۰ اسب بخار نیرو تولید می نماید در ارتفاع ۱۸۰۰۰ پا قدرت موتور آن به ۱۰۰ اسب بخار تقلیل می یابد. آنچه که باعث تقلیل نیروی موتور می گردد کم شدن فشار در ارتفاعات بالاتر می باشد.

بازده قدرت موتور

بازده قدرت موتور بمقدار (وزن) مخلوط سوخت و هوا که در سیلندرهاى آن محترق میشود بستگی دارد. بنابراین وقتیکه با زیاد شدن ارتفاع از مقدار مخلوط کم شود در نتیجه از نیروی موتور هم بتدریج کم میشود. وزن حجم ثابتی از هوا (یا اکسیژن) به فشار جو بستگی دارد و چون بازده موتور با این وزن بستگی دارد بنا بر این بازده کامل یک موتور بدون سوپرچارج با فشار جو نسبت مستقیم دارد. فشار جو در سطح دریا برابر با $14/7$ پوند بر هر اینچ مربع می باشد در حالیکه این فشار در ارتفاع ۱۸۰۰۰ پا برابر با $7/32$ پوند بر هر اینچ مربع یا بعبارت دیگر فشار جو در ارتفاع ۱۸۰۰۰ پا

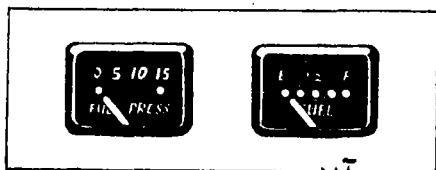
نصف فشار در سطح دریا بوده و در نتیجه نیروی موتور در این ارتفاع نصف نیروی موتور در سطح دریامی باشد (در موتورهای جت چون با بالا رفتن هواپیما از مقدار نیروی موتور کاسته شده و در نتیجه محدودیتهائی برای هواپیما بوجود میآید لذا از دستگاه مخصوصی بنام سوپر چارج که مقدار هوای لازم را برای موتور در ارتفاعات مختلف تنظیم مینماید استفاده میکنند).

آنچه که موتور هواپیما به آن احتیاج دارد

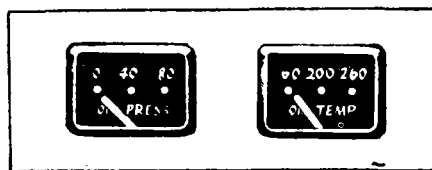
سیستم سوخت : برای اینکه موتور هواپیما حداکثر قدرت را بدهد و بخوبی کار کند سوخت آن بایستی قابلیت احتراق زیاد داشته و کاملاً تمیز و بدون وجود عوامل خارجی از قبیل کثافت یا آب باشد. معمولاً مخازن سوخت در قسمتهای مختلف هواپیما از قبیل بال و بدنه تعبیه میشود. کلید سیستم جریان سوخت در دسترس خلبان می باشد و معمولاً توسط نشان دهنده مقدار سوخت خلبان میتواند از مقدار سوخت موجود در هواپیما آگاه شود.

روغن موتور : شمشه اندازه گیری روغن همیشه مقدار روغن موجود را در هر موتور نشان میدهد .

درجه حرارت روغن : سردی یا گرم بودن موتور و حرارت سرسیلندر را نشان میدهد. حداقل ۴۰ درجه سانتیگراد و حداکثر ۸۰ درجه سانتیگراد بی خطر ترین درجه حرارت برای موتور بسیاری از هواپیماها می باشد . درجه حرارت روغن بوسیله آلتی بنام OIL TEMPERATURE GAUGE اندازه گیری میشود .

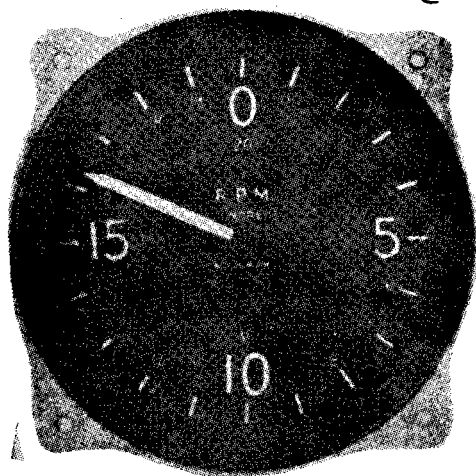
آلات دقیق سوخت

آلات دقیق روغن

سیستم فشار روغن: قسمت‌های متحرك موتور با یستی به روغن آغشته گردد تا حتی- المقذور از اصطكاك جلوگیری بعمل آید. معمولا روغن موجود در مخزن روغن و یا کارتر در اثر فشار پمپ روغن روی قطعات متحرك جاری می گردد . فشار روغن بوسیله آلت دقیقی بنام OIL PRESSURE GAUGE نشان داده میشود . فشار روغن نه باید خیلی کم و نه خیلی زیاد باشد .

دوران نمای موتور یا TACHOMETER: موتور هواپیما دارای دورهای مشخصی می باشد که در آن دورها حداکثر نیرو و یا حداقل صرفه جوئی در سوخت برای طی مسافت طولانی بدست می آید. هر يك از کارخانه های سازنده موتور بعد از آزمایشات طولانی حداقل و حداکثر و مناسبترین دور در دقیقه را برای موتورهای خود تعیین می نمایند . برای اینکه خلبان بتواند دور لازم را در مواقع مختلف تنظیم نماید از دوران نمای موتور که در کابین هواپیما نصب شده استفاده مینماید. بدیهی است اگر دور موتور بی جهت تغییر یابد نشانه اشکال فنی خواهد بود که باین ترتیب خلبان بایستی فوراً اشکال را واری کرده و برای رفع آن کوشش نماید .

آلت دقیق دوران نمای موتور

کاربوراتور

کاربوراتور برای آنستکه بنزین را با هوا کاملا مخلوط و بشکل گاز در آورده و

وارد سیلندر های موتور بنماید . نسبت بنزین با هوا متفاوت و ممکن است ۱۵ جزء هوا بایک جزء بنزین مخلوط شود این نسبت ممکن است به ۱۷ جزء هوا و یک جزء بنزین و یا گاهی ۱۴ جزء هوا و یک جزء بنزین نیز باشد که در صورت اول نیروی موتور قدری کمتر شده و در صورت دوم نیروی موتور قدری زیاد تر و مصرف سوخت هم بیشتر خواهد بود.

ساختمان کاربوراتور

کاربوراتور از هشت قسمت عمده بشرح زیر تشکیل شده است :

- ۱- پیاله: پیاله بنزین قسمتی از کاربوراتور است. این پیاله بمنزله انبار کوچکی است که سوخت توسط پمپ بنزین از مخزن سوخت داخل آن شده و از آنجا وارد سیلندر ها میشود.
 - ۲- شناگر: شناگر از برنج مکعب مستطیل مجوف یا چوب پنبه ساخته شده و به یک طرف پیاله متصل است و آزادانه بالا و پائین میرود و فایده آن برای یک میزان نگهداشتن بنزین در پیاله می باشد.
 - ۳- ژینگلرها: کاربوراتور معمولاً دو مجرا برای بنزین دارد که ژینگلر های برنجی در آن مجراها قرار گرفته و مقدار بنزین و هوا را بمیزان معینی از مجرای مخصوص به سیلندر میرسانند.
 - ۴- سوزن ژینگلر: سوزن ژینگلر عبارت از میله نازک برنجی است که در مجرای وسط ژینگلر قرار میگیرد نوک سوزن ژینگلر مخروطی شکل و همیشه باید در وسط مجرای ژینگلر داخل کاربوراتور قرار گیرد.
 - ۵- دریچه ها: که دخول مقدار هوا را به کاربوراتور کنترل مینماید .
 - ۶- صافی هوا: که در مقابل مجرای ورود هوای آزاد به کاربوراتور قرار گرفته و هوا را قبل از ورود بکاربوراتور تصفیه مینماید.
 - ۷- پمپ گاز بنزین: که مثل پمپ های معمولی کار میکند و بنزین را از مجرای جداگانه ای در موقع گاز دادن به محل اختلاط بنزین با هوا میرساند .
- کنترل گرمای کاربوراتور: اگر هوا پیما در ارتفاعات بالا و یا در هوای یخبندان پرواز نماید داخل کاربوراتور یخ میزند. در صورتیکه کاربوراتور یخ بزند جریان مخلوط

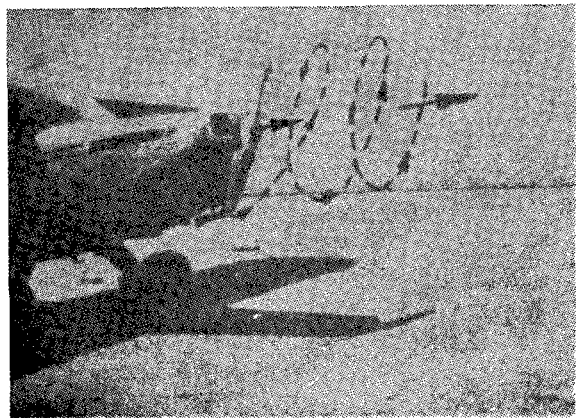
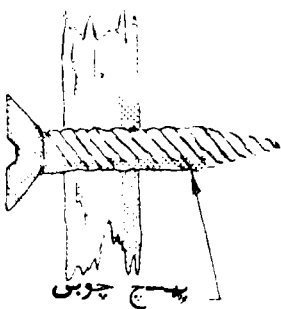
هواکه داخل کار بوراتور میشود قطع گردیده و در نتیجه موتور از کار می افتد .
برای جلوگیری از یخ زدن کار بوراتور در صفحه آلات دقیق هواپیما يك دگمه فشاری کار گذاشته شده که با فشار دادن آن هوا قبل از ورود به کار بوراتور بعلت مجاورت باخفه کن موتور گرم شده و سپس وارد آن میشود و از یخ زدن کار بوراتور جلوگیری مینماید گاهی اوقات کم شدن دور موتور نشانه یخ زدن داخل کار بوراتور می باشد. تعداد زیادی آلات دقیق دیگر هم جهت نشان دادن وضعیت موتور هواپیما موجود می باشد که در هواپیماهای کوچک از آن استفاده نمیشود.

سرویس و نگهداری موتور : چون موتور هواپیما بزرگترین و مهمترین عامل ادامه پرواز هواپیما می باشد لذا سرویس و نگهداری آن بسیار مهم و حیاتی است. بطور خلاصه موتور هواپیما دارای يك عمر قانونی است و بایستی مرتب بتناوب بعد از هر چند ساعت پرواز مثلا ۲۵ ساعت و ۵۰ ساعت و ۱۰۰ ساعت و ۱۰۰۰ ساعت بازدید شود و یا بعضی از قطعات آن پیاده شده تعمیر اساسی و سرویس و تعویض گردد .

فصل پنجم

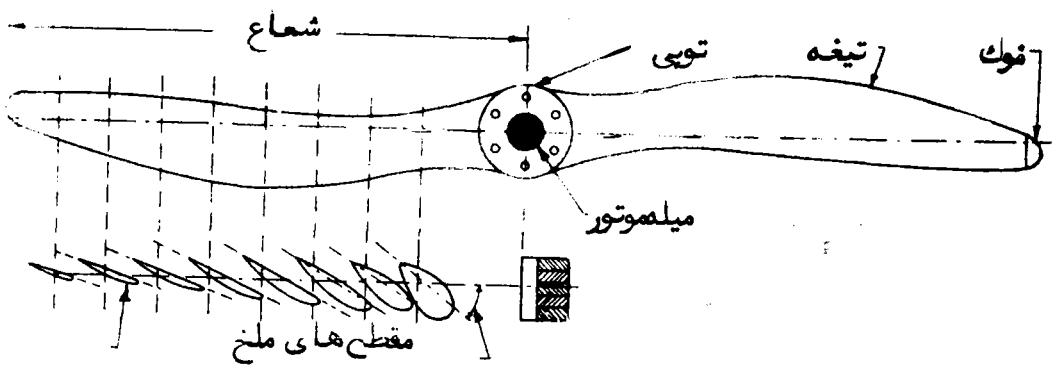
ملخ هواپیما

درین کلیه لوازم هواپیما (غیر از هواپیمای جت) ملخ مهمترین آنها بشمار میرود. اگر بگوئیم کارآئی هواپیما بستگی زیادی به متناسب بودن ملخ دارد راه اغراق نپیموده ایم. همانطور که بال دارای زاویه حمله است ملخ هم باید دارای زاویه حمله مناسب باشد تا ایجاد «برای» سودمند نماید. «برای» بال هواپیما را بطرف بالامیبرد درحالی که نیروی «برای» ایجادشده بوسیله تیغه های ملخ هواپیما را بطرف جلو میکشد.

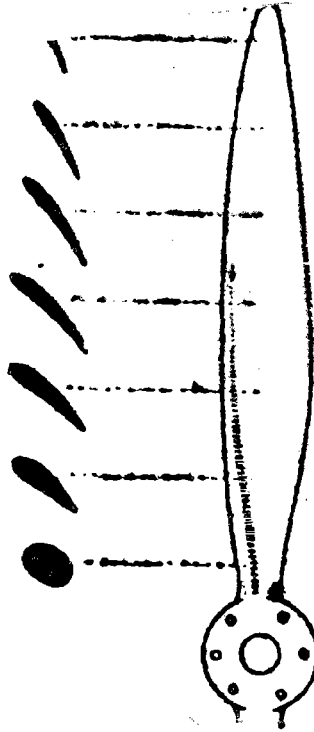
ملخ هواپیما را میتوان بایک پیچ مقایسه نمود. همچنانکه اگر یک پیچ را

در تخته به پیچانیم بدون وارد آوردن فشار در داخل چوب بطرف جلو فرو میرود و یا همانطور که پروانه موتور یک کشتی باعث جلورفتن آن می شود ملخ هواپیما نیز با گردش خود در هوا باعث جلوبردن خود و در نتیجه هواپیما می شود . جلورفتن پیچ در چوب بعلت بر خورد لبه های پیچ به چوب می باشد ولی پیشروی ملخ در هوا بعلت ایجاد قدرت پیشروی یا «بر» در روی لبه های ملخ می باشد . ملخ هواپیما را می توان بمنزله بال کوچکی تصور کرد که به انتهای میله موتور بسته شده است . هر مقطع ملخ یک ارفویل است که بطور کلی تابع قوانین مربوط به «بر» می باشد . وقتی ملخ در هوا می گردد «بر» ایجاد می کند که شبیه نیروی ایجاد شده در اثر جریان هوا در روی بال می باشد . باید دانست که نوک ملخ از هر قسمت دیگر آن سریعتر حرکت می کند و مسافت بیشتری را در یک زمان معین طی مینماید و چون «بر» نسبت به سرعت تغییر می نماید بنا بر این اگر زاویه برخورد تیغه های ملخ در سراسر آن یکسان باشد «بر» ای که در نوک آن بوجود می آید بمراتب بیشتر از «بر» ای ریشه آن خواهد بود . برای از بین بردن این اشکال تیغه های ملخ را پیچدار ساخته اند باین ترتیب که زاویه برخورد تیغه در تمام نقاط لبه حمله آن متفاوت می باشد و زاویه حمله ریشه چندین درجه از زاویه حمله نوک آن زیاد تر است . ضخامت تیغه نیز متفاوت است زیرا ارفویل نازک برای سرعت های زیاد مناسب است و در قسمت ریشه تیغه چون تمام نیرو متوجه آنست باید ضخیمتر باشد . بطور کلی ریشه ملخ آنقدر ضخیم است که شکل ارفویل ندارد و با استفاده از کاسه ملخ

این قسمت را استریم لاین می کنند .

مقطع قسمتهای مختلف ملخ

انواع ملخها

فاصله‌ای را که يك ملخ در يك دور چرخش خود طی می نماید گام ملخ مینامند که شبیه فاصله‌ای است که يك پیچ در يك دور پیچاندن طی می نماید . در هواپیماهای ملخ دار انواع ملخها را نسبت به نوع گام ملخ به سه دسته تقسیم بندی نموده اند:

- ۱- ملخ با گام ثابت : در ملخ با گام ثابت خلبان نمیتواند گام ملخ را عوض نماید و زاویه تیغه‌های ملخ در وضعیت‌های مختلف پرواز یکسان می باشد. مانند هواپیماهای کوچک یا هواپیماهای مدل .

۲- ملخ با گام قابل تنظیم : در ملخ‌های با گام قابل تنظیم گام ملخ را در روی زمین برای وضعیت‌های مختلف پرواز تنظیم می‌نمایند مثلاً گام ملخ را وقتی که هواپیمائی می‌خواهد از فرودگاهی واقع در يك منطقه مرتفع کوهستانی که غلظت هوا در آنجا کم است بلندشود زیادمی‌نمایند .

۳- ملخ با گام متغیر : در ملخ با گام متغیر زاویه حمله تیغه‌های ملخ قابل تغییر است و خلبان می‌تواند گام ملخ را بوسیله يك کنترل از داخل کابین هنگام پرواز تغییر دهد .

در مواقعی که برای ایجاد کشش احتیاج به شکافتن هوای بیشتری باشد اینکار را می‌توان بوسیله گرداندن تیغه‌های ملخ یعنی تغییر گام آنها انجام داد. هنگامیکه سرعت پرواز هواپیما ضمن بلند شدن و اوج‌گیری کم است گام ملخ باید کمتر از موقعی باشد که هواپیما در پرواز افقی است تا بدینوسیله به‌دوره و تور در دقیقه اضافه شود .

یکی از پیشرفتهای بسیار با ارزش در زمینه ملخ هواپیما ساختن ملخ‌هایی با سرعت دوران ثابت میباشد در این نوع ملخها دوران موتور در سرعتی که موتور بهترین بهره را می‌دهد ثابت نگهداشته می‌شود و اگر در حین پرواز بعلت تغییر وضعیت دماغ هواپیما در قدرت ثابت کمی به‌دور موتور در دقیقه اضافه گردد در نتیجه بگام ملخ هم کمی افزوده شده و این افزایش باعث می‌شود که فشار تیغه‌های ملخ بر روی هوا زیاد و در نتیجه دور موتور دوباره کم گردد و یا اگر مقدار کمی از دور موتور کم گردد گام ملخ هم کم می‌گردد و فشار هوا نیز کاسته شده و موتور سرعت معمولی خود را بدون اینکه فشار زیادی را تحمل نماید بدست می‌آورد.

فصل ششم

موتورهای عکس العملی

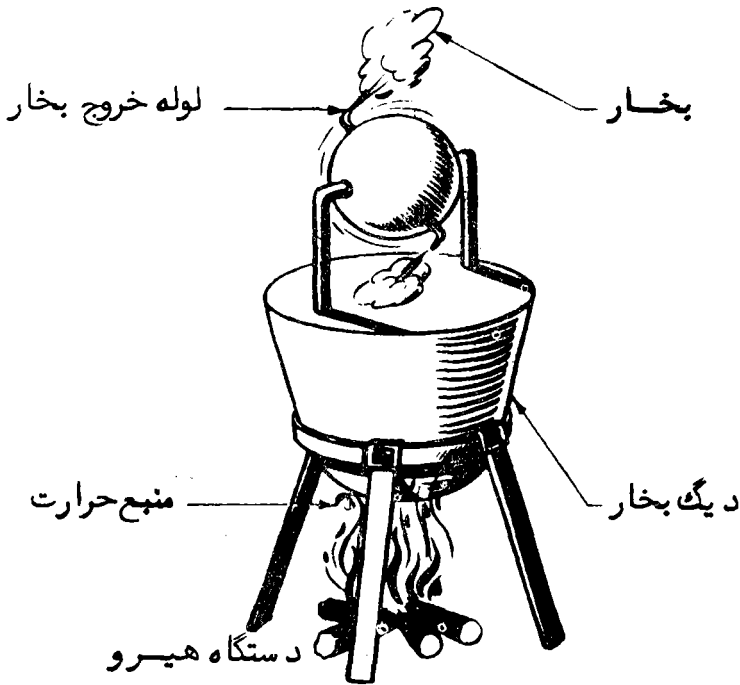
راکت‌ها و جت‌ها

مقدمه

در حدود ۱۲۰ سال قبل از میلاد مسیح در شهر اسکندریه مصر شخصی دانشمند در ریاضیات و فیزیک بنام هیرو (HERO) زندگی می‌کرد که وسائلی از قبیل ساعت آبی و ارگ هیدرولیکی و منجنیق و گوی مخصوصی که بوسیله بخار می‌چرخید اختراع نموده بود اگر چه معلوم نیست که این گوی چگونه کار می‌کرد ولی تصور می‌شود که دستگاهی بشکل زیر بود :

یک کتری در بسته که در روی آتش روی پایه‌ای قرار داده میشد از دو طرف این کتری دو لوله توخالی بالا آمده و یک عدد گوی توخالی در میان آن دو لوله قرار می‌گرفت. در دو طرف دیگر گوی دو لوله توخالی بایک زاویه ۹۰ درجه‌ای مخالف هم قرار داده شده بود. وقتی که آب در داخل کتری می‌جوشید بخار آن از دو لوله جانبی داخل گوی شده و از دو لوله کوچک منحنی خارج می‌گردید و چون این دو لوله در جهت مخالف یکدیگر قرار داده شده بود سبب می‌شد که این گوی در حول محور افقی خود به نسبت شدت

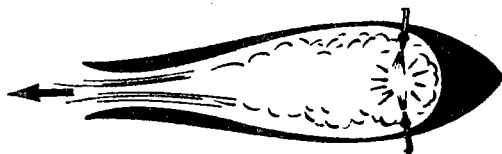
بخار آب بگردش در آید. با فرض اینکه ساختمان گوی بخار بشکل زیر باشد باید گفت که اولین مخترع موتورهای جت همین آقای هیرو بوده است. گروهی هم می گویند که گوی بخار هیرو در حول محور عمودی خود و بوسیله هوای گرم می چرخید که اگر حقیقت داشته باشد در اینصورت باید گفت هیرو اولین مخترع توربین گاز بوده است.

از آن تاریخ تاکنون طراحان زیادی برای ساختن موتورهای جت طرحهایی تهیه نموده اند ولی موتور جت تا قبل از جنگ دوم جهانی هرگز تکمیل نگردیده بود. برای روشن شدن مطلب بد نیست قبلاً فرق عمده بین راکت ها و موتورهای جت را شرح دهیم:

راکت سوخت لارم برای پرواز خود را بصورت سوخت مایع یا جامد بطور کامل همراه خود حمل می نماید و احتیاج به هوای آزاد ندارد. موشکهای عظیم که در برتاب اقمار مصنوعی و انسان به فضا بکار میرود روی همین اصول کار میکنند.

موتورجت اکسیژن لازم را بمنظور احتراق از جیب دست می آورد و بهسین علت دارای دهانه ورودی هوا در جلو و مجرای خروجی گازهای سوخته در عقب می باشد.

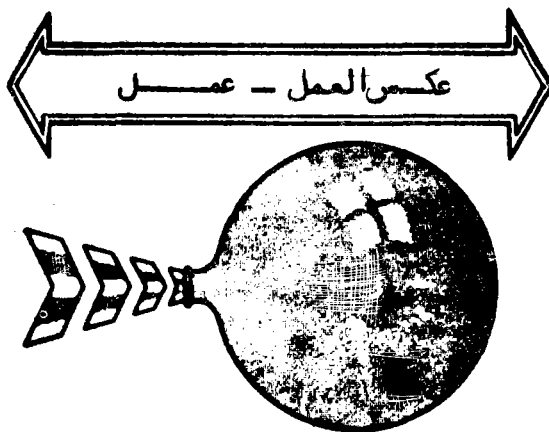
موتورجت و یا راکت روی اصل عمل و عکس العمل کار می کند که سرایساک نیوتون آنرا کشف نموده است .

شرح نیروی عکس العمل

قانون سوم نیوتون چنین می گوید :

« برای هر عمل عکس العملی است مساوی و درجهت مخالف آن . »

آزمایش ساده بایک عدد بالون معمولی نیروهای یک راکت را نشان میدهد .

وقتی که بالونی را باد و دهانه آنرا بانخی می بندیم کلیه نیروهای داخل آن مساوی و در جهت مخالف یکدیگر قرار می گیرند . نیروها مهار گردیده و بالون بی حرکت است نه عملی در کار است و نه عکس العملی .

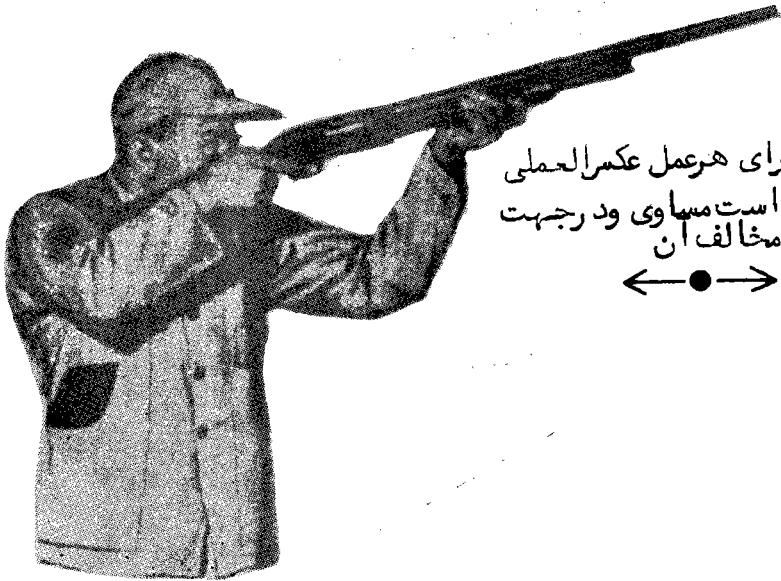
اگر نخ محلی را که دهانه بالون بآن بسته شده باز نمائیم يك سری عملیات فیزیکی آغاز می گردد . ابتدا هوای داخل بالون با شدت زیاد از دهانه خارج شده و نیروهای داخل آن تعادل خود را از دست می دهد .

عمل و عکس العمل يك بالون

فشار نیروهائی که بطرف دهانه بالون وارد می آید چون راه فرار ندارد کم است این حالت را «عمل» می گویند . نیروهائی که در جهت عکس دهانه به بالون وارد میشود زیادتر است و عکس العمل برابر در جهت مخالف «عمل» می باشد . عکس العمل زیادتر سبب می گردد که این بالون ب حرکت در آید و تا هوای داخل آن خالی نشود از حرکت باز نخواهد ایستاد .

مثال دیگر ، يك لوله لاستیکی که با شدت آب از آن خارج میشود وضعیت «عکس العمل» را نشان میدهد . وقتی که بايك تپانچه و یا تفنگ تیری شلیک نمائیم طبق قانون سوم حرکت نیوتون نیروئی که عکس العمل نیروی عمل است بوجود آمده و ما را بعقب فشار میدهد .

اگر گازهای خروجی از اگزوز يك موتور جت را به میلیونها فشنگ تشبیه نمائیم که بطور مسلسل از يك گروه مسلسل یا سلاح خودکار شلیک میشود (هما نظوریکه در صفحه ۴۷ نشان داده شده) معلوم می گردد که عقب نشینی مدام که در اثر شلیک سلاحها بوجود می آید همان چیزی است که سبب می گردد هواپیما بجلو برود .

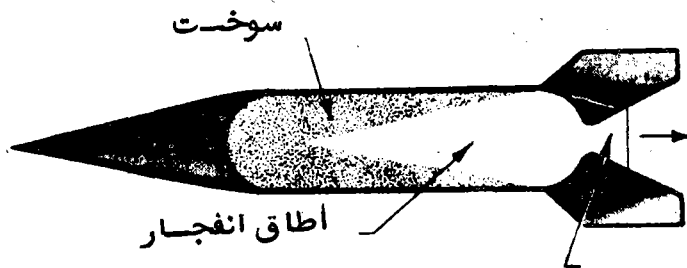
برای هر عمل عکس العملی
است مساوی و در جهت
مخالف آن

راکت با سوخت جامد

ساختمان موتور راکت که با سوخت جامد کار می‌کند بسیار ساده است و از قسمتهای زیر تشکیل شده است :

(۱) اطاق انفجار که سوخت و مایع اکسید کننده یعنی مخلوط اکسید کننده در آن وارد می‌گردد (۲) یک عدد دریچه خروجی که انرژی فشار را به کشش تبدیل می‌نماید (۳) دستگاه تولید جرقه (شمع) .

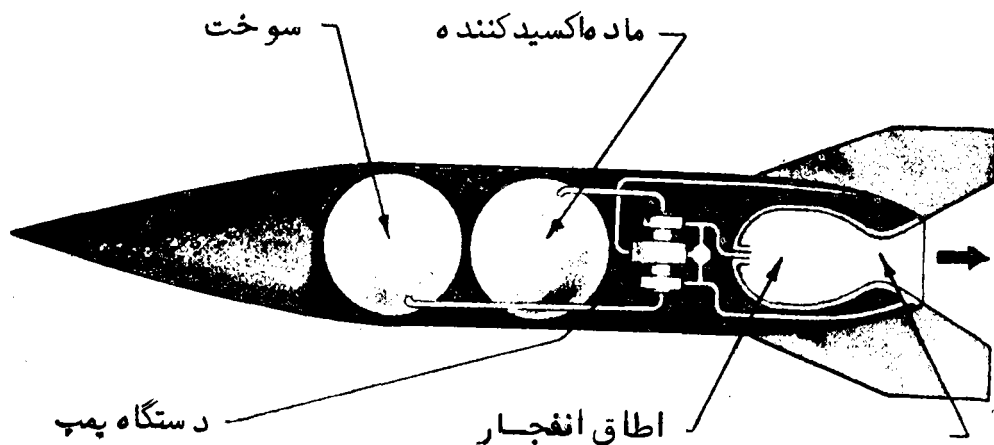

در ساختمان راکت‌ها کشش قابل کنترل نیست و زمانیکه سیستم الکتریکی آن بکار افتاد ناوقتیکه تمام سوخت موجود مصرف نشود موتور روشن خواهد بود .
وزن راکتهای با سوخت جامد زیاد است زیرا مخزن سوخت باید طوری ساخته

شود که فشار زیاد و حرارت‌های خیلی زیادتری را تحمل نماید . از راکت‌های با سوخت جامد برای موشک‌های هدایت شونده و یا کمک به زود بلند شدن هواپیما استفاده می‌شود .

راکت با سوخت مایع

برای پروازهای با برد زیاد و خارج از جو زمین و یا برای بدست آوردن سرعت‌های زیاد راکت‌های با سوخت مایع بیش از هر نوع موتور دیگر نیرو تولید می‌نمایند . وقتی که قسمت کمی از سوخت مایع بسوزد گازهای تولید شده پمپی را بکار می‌اندازد که مایع اکسید کننده و سوخت را بطور جدا گانه وارد اتاق انفجار می‌نماید . مخلوط اکسید کننده و سوخت در درجه حرارت زیاد محترق شده و فشارهای زیادی را تولید می‌نماید که کشتش لازم را بوجود می‌آورد . ترکیبات مختلف سوخت و مایع اکسید کننده از ۳۵۰۰ تا ۱۰۰۰۰ درجه فارنهایت حرارت تولید می‌نمایند .

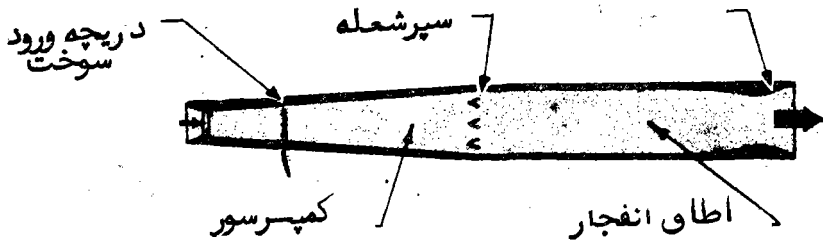
موتورهای جت و انواع آن

موتور جت یا موتور عکس‌العملی کشش لازم برای پرواز را با خروج توده‌ای از گازهای گرم از مجرای عقب موتور بوجود می‌آورد. خروج سریع گازهای گرم از مجرای خروجی موتور تولید نیروئی در جهت عکس و مساوی نیروی گازهای خروجی می‌نماید که در نتیجه آن هواپیما بطرف جلو حرکت میکند. مقدار کشش تولید شده بستگی به توده هوای وارد شده بداخل موتور و نسبت اختلاط این هوا با سوخت موتور و سرعت ورود هوا و خروج گاز دارد. موتورهای نوع عکس‌العملی طبق قانون سوم نیوتون که قبلاً شرح داده شده یعنی قانون عمل و عکس‌العمل کار می‌نماید.

انواع موتورهای جت از قبیل موتورهای رام‌جت و توربو‌جت و توربو‌پراپ و توربو-رام‌جت و پالس‌جت وجود دارد که در اینجا فقط بشرح دو نوع آن یعنی موتورهای توربو‌جت و رام‌جت اکتفا میشود.

موتورهای رام جت RAMJET

موتور رام‌جت یکی از ساده‌ترین نوع موتورهای جت است که از یک کمپرسور و یک اتاق انفجار و یک دریچه خروج گازهای سوخته تشکیل شده است و هوا بمحض

ورود ازدهانه جلو توسط دستگاه مخصوصی فشرده شده و بعد از مخلوط شدن با سوخت در اطان انفجار محترق و گازهای حاصله از مجرای عقب موتور خارج گردیده و در نتیجه آن مقداری کشش ایجاد می نماید.

از موتورهای رامجت در هواپیماهای سریع استفاده می نمایند زیرا هر قدر سرعت هواپیما بیشتر باشد هوای بیشتری وارد موتور میشود. مصرف سوخت موتورهای رامجت در سرعتهای کم زیاد میباشد ولی هر قدر به سرعت هواپیما افزوده گردد از مصرف سوخت نیز کم می گردد. بطور کلی مصرف سوخت موتورهای رامجت در پروازهای مافوق صوت بسیار مقرون بصرفه می باشد.

موتور توربوجت TURBOJET

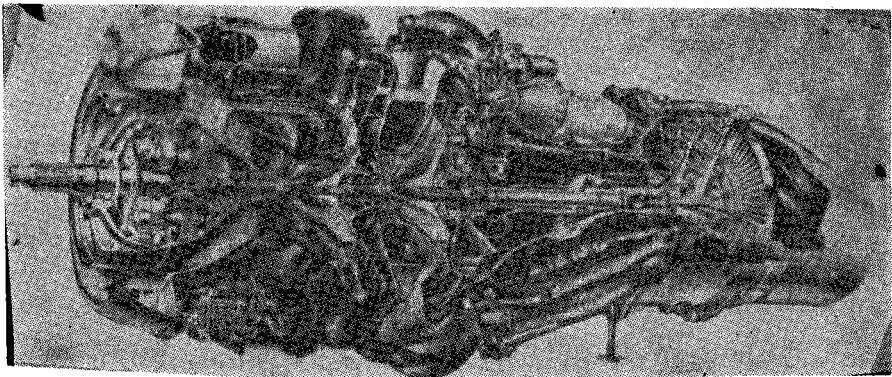
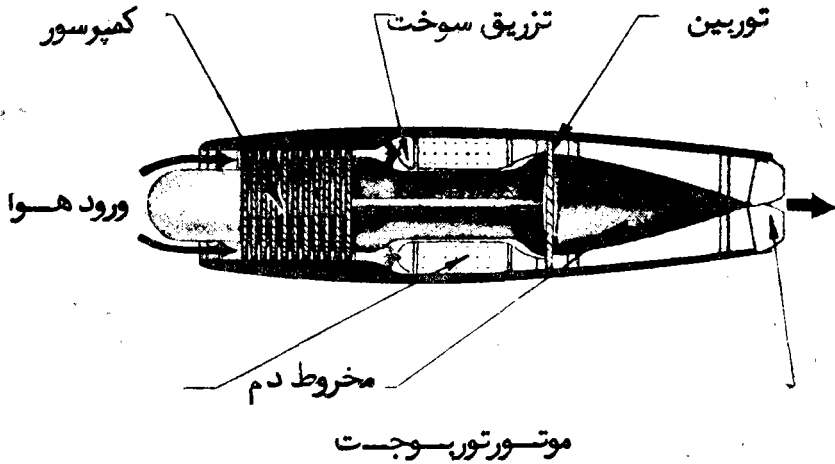
موتور توربوجت یکی از موفق ترین و متداول ترین انواع موتورهای جت است که هواپیماهای امروزه از آن استفاده مینمایند. مهمترین قسمتهای این موتور توربو بینو کمپرسور و اطاق انفجار آن میباشد.

در موتور توربوجت هوا توسط کمپرسور فشرده میشود و بداخل اطاق انفجار میرود در آنجا با سوخت مخلوط شده و میسوزد و در نتیجه فشار آن زیاد میگردد. گازهای سوخته از مجرای خروجی موتور خارج میشود و در اثر اختلاف فشار زیاد در جلو و فشار کم در عقب اطاق انفجار کشش ایجاد میگردد. گازهای سوخته قبل از خارج شدن از موتور از روی پره های توربین عبور میکنند و آنرا با سرعت میچرخانند. گردش توربین باعث میشود که کمپرسور گردش کند و هوا را از جلو مکیده و فشرده نماید.

به این ترتیب موتور توربوجت می تواند در روی زمین بدون اینکه سرعت داشته باشد کار کند و کشش ایجاد نماید. برای اینکه در اولین وهله کمپرسور بگردش در آید از استارتر استفاده میشود.

اگرچه ساختمان موتورهای توربوجت ساده میباشد ولی در عمل اشکالاتی در کار آن وجود دارد که ذیلاً درباره يك مورد آن بحث میشود :

گرمای تولید شده در اثر دوران سریع و نیروی گریزاز مرکز طول پره‌های توربین را زیاد مینماید که در این صورت برخورد لبه‌های آن با بدنه موتور سبب خرابی توربین و بالاخره از کار افتادن موتور میگردد. برای جلوگیری از گرمای زیاد اطاق انفجار را از وجود ارجدا گانه میسازند و جریان هوای آزاد را از بین آن دو عبور می‌دهند تا از گرمای زیاد مصون بماند.

موتورهای توربوجت بسیار زیبا و نسبت بوزن خود معمولا دارای کشش خیلی زیادی میباشند. چون تمام متعلقات داخل آن در حال چرخش میباشند بنا بر این موتور هیچگونه لرزشی ندارد. مصرف موتورهای جت بسیار زیاد است و به هوای زیادی احتیاج دارد. بطور مثال هواپیمائی که سرعت آن ۶۰۰ میل در ساعت است در هر ثانیه بیش از یک تن هوا مصرف مینماید. کشش موتور توربوجت بوسیله تنظیم مقدار سوخت مصرفی تنظیم میگردد. در ارتفاعات کم مصرف سوخت بیشتر و هر قدر ارتفاع زیاد شود سوخت کمتر مصرف میگردد زیرا غلظت هوا در ارتفاعات بالاتر کمتر است و برای اینکه سوخت کامل باشد باید نسبت هوا و سوخت متعادل و ثابت بماند.

سوخت موتورهای عکس العملی

یکی از بزرگترین فواید این موتورها قدرت استفاده از سوختهائی با کیفیت و خواص کمتر از قبیل گازوئیل و نفت و سایر سوختهائی مشابیه میباشد. موتورهای عکس العملی مقادیر زیادی سوخت مصرف مینمایند و همین موضوع سبب میشود که انبار و حمل مقدار سوخت در هواپیما تولید اشکال نماید. حرارت زیاد داخل موتورهای عکس العملی اشکالاتی نیز از لحاظ انتخاب آلیاژهای مخصوص بوجود میآورد. در جدول زیر بهره موتورهای عکس العملی با سایر موتورها مقایسه شده است.

نوع موتور	حداکثر بهره و کارائی
موتورهای عکس العملی	۴۰ تا ۵۵ درصد واقعی (در تئوری به ۸۵ درصد میرسد)
موتورهای عالی پیستونی	۲۰ تا ۳۵ درصد (۶۵ تا ۸۰ درصد هر ۱۰۰ گالن سوخت بهدر میرود)
موتور خودرو	۲۰ تا ۲۵ درصد (۷۵ تا ۸۰ درصد نیرو بهدر میرود)

در جدول زیر نام موتور و ظرفیت مخزن سوخت و مصرف یکساعت سوخت چند نمونه هواپیماهای جت و موتور پیستونی برای مقایسه توضیح داده میشود.

نام هواپیما	نام موتور	تعداد موتور	ظرفیت سوخت به لیتر	مصرف سوخت همه موتورها لیتر در ساعت
متروپولیتن (پیستونی)	پرات اندویتنی	۲	۶۵۵۰	۶۴۰
وایکانت (توربوپراپ)	رولزرویس	۴	۸۶۴۰	۱۷۰۰
کانستلاسیون سوپرجی (پیستونی)	کورتیس رایت	۴	۳۹۳۰۰	۱۷۳۰
کانستلاسیون سوپر استار (پیستونی)	کورتیس رایت	۴	۳۶۳۱۱	۱۸۰۰
بوئینگ ۷۰۷ جت	رولزرویس	۴	۹۰۱۹۰	۷۸۰۰
بوئینگ ۷۲۰ جت	پرات اندویتنی	۴	۵۵۹۵۰	۶۶۰۰
بوئینگ ۷۲۷ جت ✪	پرات اندویتنی	۳	۲۶۵۰۰	۵۰۰۰

✪ هواپیماهای جت فعلی هواپیمائی ملی ایران از این نوع میباشد.

سرعت مافوق صوت

بمنظور بیان سرعت هواپیماهای مافوق صوت فعلی و یا هواپیماهایی که در آینده طراحی میشوند بجاست قدری درباره سرعت صوت بحث نمائیم.
چندین سال قبل یکی از دانشمندان آلمانی بنام ارنست ماخ (EARNST MACH)

موفق شد با استفاده از دوربین عکاسی مخصوصی از مسیر گلوله توپی که بوسیله يك توپ شلیک شده بود عکسبرداری نماید که در آن گلوله و ارتعاشات صوتی حاصله از حرکت آن نشان داده میشود. طبق محاسبه آقای ماخ سرعت صوت در سطح دریا و در ۱۵ درجه سانتیگراد (۵۹ درجه فارنهایت) ۳۴۰ متر در ثانیه (۷۶۱ میل در ساعت) میباشد که آنرا بنام خود يك ماخ نام نهاد.

در هواپیماهای جدید سرعتهای مافوق صوت را بجای اینکه بامیل اندازه گیری نمایند بماخ ذکر میکنند.

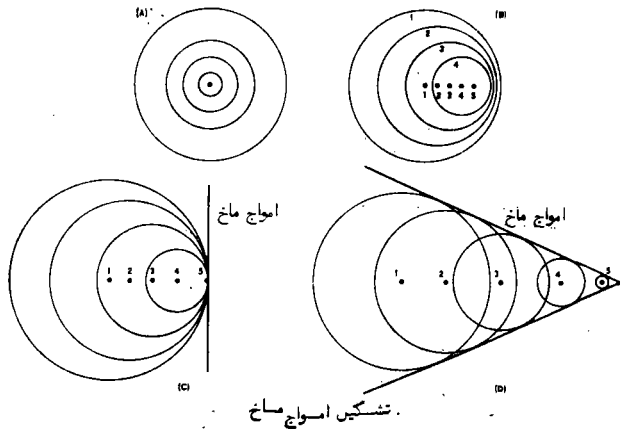
دیوار صوتی و شکستن سرعت صوت

وقتی هواپیما با سرعت کمتر از صوت پرواز کند امواج صوتی حاصله میتواند با سرعت در جلوی هواپیما منتشر شود. حال چنانچه هواپیما سرعت خود را بسرعت صوت برساند امواج صوتی حاصله دیگر نمیتواند جلوتر از هواپیما حرکت کند لذا در این سرعت تمام امواج حاصله در جلوی سطوح هواپیما بصورت دیوار نامرئی بهم نباشته میشود که اصطلاحاً آنرا دیوار صوتی می نامند. وقتی که هواپیما بخواهد از سرعت صوت تجاوز نماید باید این امواج بهم فشرده را شکافته و از آن عبور کند بدیهی است عبور از دیوار صوتی احتیاج به قدرت موتور زیاد و آیرودینامیک مخصوصی دارد. چنانچه هواپیما از سرعت صوت عبور کرده باشد دیگر امواج صوتی حاصله بطور منظم منتشر نمیشود بلکه بصورت نامنظم و ضربه ای در آمده و با فشار زیاد از لبه عقبی بالها و یا سکانها از هواپیما جدا میشود. امواج نامنظم حاصله که در هوا آزاد شده است چنانچه بجائی برخورد کند در اثر فشار زیاد صدای مهیبی ایجاد مینماید که بستگی بمقدار فشار حاصله دارد و اصطلاحاً آنرا صدای صوتی (SONIC BOOM) میگویند.

اگر هواپیما در ارتفاع پائین و با سرعتی بیش از سرعت صوت پرواز کند فشار

حاصله در اثر امواج نامنظم خیلی زیاد بوده و باعث شکستن شیشه خانه‌ها و خودروها گردیده و ممکن است عده‌ای هم که درست در محل اصابت امواج بزمین قرار گرفته باشند شنوائی خود را از دست بدهند در حالیکه اگر هواپیما در ارتفاع مثلاً بالای ۴۰۰۰۰ پا با سرعت صوت پرواز کند فشار برخورد امواج کم بوده و معمولاً کسی متوجه صدای آن نخواهد شد. بهمین علت بطور معمول خلبانان مجاز نیستند که در ارتفاع کمتر از حدود ۲۵۰۰۰ پا با سرعتی بیش از سرعت صوت پرواز نمایند.

اولین هواپیمائی که توانست دیوار صوتی را بشکند یعنی از سرعت یک ماخ تجاوز نماید هواپیمائی بنام BELL X-1 بود که در سال ۱۹۴۸ موفق به انجام آن گردید.

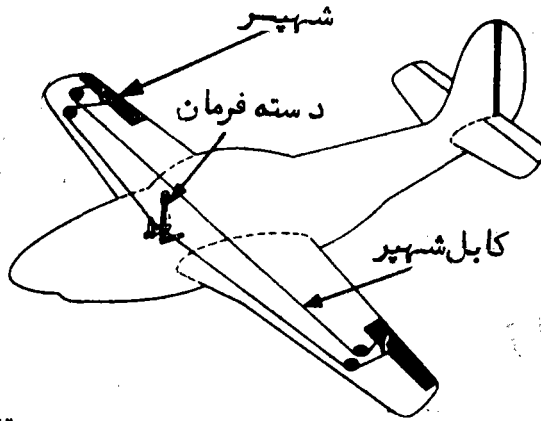
فصل هفتم

کنترل هواپیما

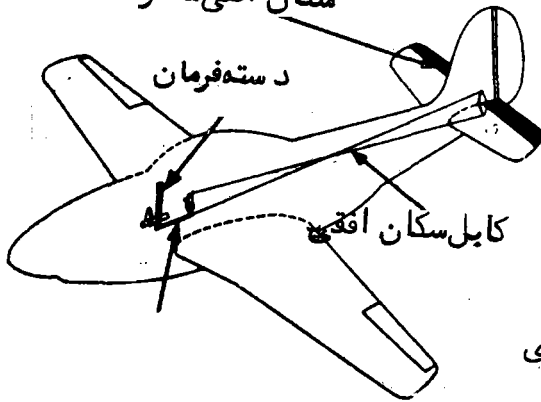
طراحان همه هواپیماها سعی مینمایند که هواپیمای طرح شده بوسیله آنان از هر لحاظ قابل اطمینان بوده و در پرواز ایستائی داشته و باسانی قابل کنترل باشد. همه هواپیماها بطور یکسان کنترل نمیشود و فشار وارد به فرامین آن در همه آنها شبیه نبوده بعضی ها احتیاج به فشار زیاد و برخی احتیاج به فشار کمتری روی فرامین دارند. اصولا هواپیما دارای دو نوع سطوح فرامین خارجی یکی فرامین اصلی و دیگری فرامین کمکی بشرح زیر میباشد: فرامین اصلی هواپیما عبارتند از سکان افقی متحرك (ELEVATOR) و سکان عمودی متحرك (RUDDER) و شهپر ها (AILERONS). فرامین کمکی عبارتند از تنظیم های ثابت و تنظیم های متحرك و فلاپ ها.

سطوح فرامین اصلی خارجی

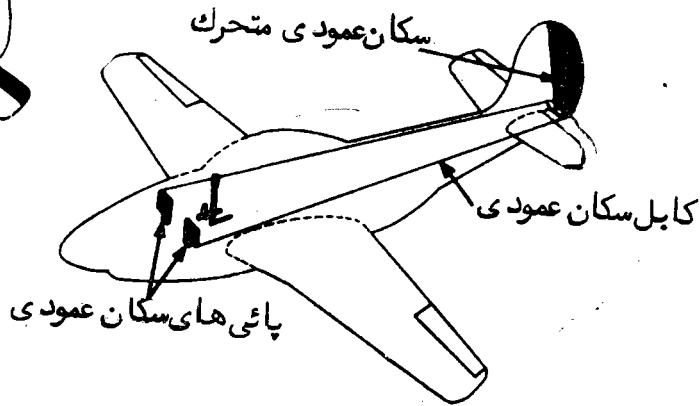
۱- سکان افقی متحرك: سطحی که هواپیما را در حول محور عرضی (خط فرضی که از نوک يك بال شروع شده و عمود برد و محور طولی و عمودی هواپیما و از مرکز ثقل

سکان افقی متحرك

سکان عمودی متحرك

آن گذشته و به نوك بال ديگر ختم ميگردد) ب حرکت در آورده يعنی دماغ آنرا بالا يا پائين میآورد و از داخل کابین بوسیله دسته فرمان کنترل میگردد . اگر دسته را جلو بدهیم سکان افقی پائین میرود و اگر دسته را عقب بکشیم سکان افقی بالا میآید .

۲ - سکان عمودی متحرك ؛ قسمت عمودی متحرك انتهای دم هواپیما است که با فشار پائینی ها از داخل کابین براست و یا چپ حرکت نموده و هواپیما را در حول محور عمودی (خط فرضی که از مرکز ثقل هواپیما گذشته و بر محورهای طولی و عرضی عمود است) براست و یا چپ میگرداند. فشار روی پائینی راست سکان را بطرف راست و فشار روی پائینی چپ سکان را بطرف چپ میگرداند .

۳ - شپرها : سطوح متحرکی هستند که به لبه فراربالها لولا شده و بوسیله حرکت دسته فرمان از داخل کابین هواپیما روی بال راست و یا روی بال چپ کج میشوند. عمل شپرها عکس هم میباشد بدین ترتیب که اگر شپهر بال راست پائین بیاید شپهر بال چپ بالا خواهد رفت. شپرها که با راست و یا بچپ دادن دسته فرمان حرکت مینمایند هواپیما را در حول محور طولی (خط فرضی که از نوک هواپیما شروع و از مرکز ثقل گذشته وعمود بر دو محور عمودی و عرضی به دم هواپیما ختم میگردد) بحرکت درمیآورد.

تنظیم‌های فرامین

تنظیم‌های فرامین بر دو نوع میباشند و بنام فرامین کمکی در هواپیما از آنها استفاده میشود که نوع اول آن متحرك و نوع دوم ثابت میباشد.

تنظیم‌های ثابت عبارتند از تکه‌فلزهایی که بفرامین اصلی هواپیما وصل شده و در صورت لزوم موقعیکه هواپیما روی زمین است با فشار دادن به بالا و پائین و یا چپ و راست بطور نظری تنظیم میگردد.

تنظیم‌های متحرك یا TRIM TABS عبارتند از صفحات کوچکی که در لبه فرار شپرها و اسکان عمودی و اسکان افقی متحرك قرار گرفته و از داخل کابین توسط فرمان مخصوصی کنترل میشوند. عمل تنظیم‌ها درست برعکس عمل فرامین اصلی میباشد.

کلیه سطوح خارجی هواپیما به قسمتهای مربوطه هواپیما لولا شده و توسط کابل‌های مخصوصی به فرامین داخلی هواپیما متصل است و بوسیله این فرامین بحرکت درمیآید.

فلاپ FLAPS

تعریف : فلاپها سطوح قابل حرکتی هستند که در قسمت داخلی لبه فراربالها تعبیه شده‌اند و از داخل کابین هواپیما بوسیله دسته مخصوصی در سه حالت بالا و خنثی و

پائین قابل کنترل میباشند .

بطور کلی استفاده از فلاپ (برای) و (پسای) بال را اضافه مینماید و هواپیما میتواند با سرعت کمتری پرواز نماید . استفاده از فلاپ شیب زاویه فرود را زیاد مینماید و هواپیما در زمان کوتاهیتری به زمین نزدیک میگردد . استفاده نادرست فلاپها هواپیما را در وضع خطرناکی قرار میدهد . در صورتیکه هواپیما با فلاپهای باز در تقرب نهائی باشد و بعللی از قبیل وجود هواپیما نتواند بزمین بنشیند و مجبور باشد دوباره اوج گرفته و یک دور در دور فرودگاه بگردد باید قبل از بستن فلاپها دارای سرعت کافی پ-رواز باشد زیرا در غیر این صورت تغییر ناگهانی «برای» سبب از دست دادن ارتفاع در نزدیکی زمین خواهد شد .

در مورد (SLOTS) اسلاتها در فصل دوم بحث شده است .

فرامین داخلی هواپیما

سطوح فرامین خارجی هواپیما توسط کابل‌هایی به فرامین داخلی در داخل کابین هواپیما مربوط میباشد . سکان عمودی هواپیما توسط یک جفت پائی که در کف کابین نصب شده توسط پاها عمل مینماید اگر خلبان پای چپ خود را روی پائی فشار دهد سکان عمودی بطرف چپ میرود . از سکان عمودی برای دورزدن و گردش هواپیما استفاده مینمایند .

شهرها و سکان افقی بوسیله رل و یا فرمان هواپیما که ممکن است یکی از دو نوع CONTROL STICK یا دسته فرمان که بصورت میله کوتاهی است که در سر آن جای دست قرار دارد و یا چرخ فرمان WHEEL که آنهم مانند یک میله کوتاهی است و بجای دست در سر آن یک نیمدایره مانند نصف فرمان خودرو نصب شده است باشد . اگر دسته فرمان را بجلو بدهیم سکان افقی بطرف پائین میآید و اگر

آنرا به عقب بکشیم سکان افقی بالا می‌آید . اگر دسته فرمان را به چپ بدهیم شهپر بال چپ بالا می‌آید و شهپر بال راست بائین می‌رود و اگر آنرا بر راست بدهیم شهپر بال راست بالا آمده و شهپر بال چپ بائین می‌رود . شهپر ها و سکان افقی را میتوان در يك زمان با هم بحرکت در آورد. از شهپر ها برای كچ کردن بالها و از سکان افقی برای بالا بردن و بائین آوردن هواپیما استفاده مینمایند .

پرواز هواپیما

پرواز هواپیما را از هر لحاظ میتوان با پرواز پرندهگان مشابه دانست و چه بسا که انگیزه پرواز از مشاهده پرواز پرندهگان در مغز بشر پرورش یافته است. هواپیما نیز مانند پرندهگان در روی زمین میدود و از زمین جدا میشود و او جگگیری و گردش مینماید و چون همیشه اسیر زمین است بالاخره می‌نشیند . در قسمت های زیر در باره هر يك از مانورهای هواپیما بطور جدا گانه و مختصر بحث می‌گردد .

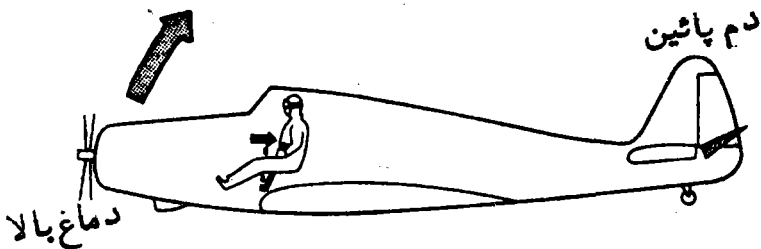
بلند شدن هواپیما

در فصل مربوط به ملخ گفته شد که گردش ملخ هواپیما را با خود بجلو میبرد . با زیاد شدن سرعت گردش ملخ و قدرت موتور سرعت هواپیما نیز افزایش یافته تا آنجائیکه از زیاد سرعت سبب میگردد که الیاف هوا از روی بالها عبور کرده و تولید «برا» نماید .

وقتی نیروی «برا» باندازه ای برسد که از سنگینی هواپیما زیاد تر شود هواپیما از زمین بلند میشود بدیهی است که از نیروی موتور در بلند شدن هواپیما فقط برای

از زیاد سرعت استفاده میشود و این سرعت است که بطور مستقیم باعث ایجاد «برا» در روی بالها شده و سبب اوجگیری هواپیما میگردد .

برای اینکه هواپیما بتواند بهترین زاویه حمله و یا « برا » را در حین بلند شدن بدست آورد این زاویه را با سکان افقی کنترل مینمایند . با بعقب کشیدن دسته فرمان سکان افقی بسمت بالا آمده و فشار هوا دم هواپیما را پائین میدهد و در نتیجه دماغ هواپیما بالا آمده و هواپیما از زمین بلند میشود و خلبان نسبت بالا و پائین بودن دماغ را بمنظور بدست آوردن بهترین زاویه حمله کنترل مینماید .

دسته فرمان بعقب کشیده میشود

اوج گیری هواپیما

هواپیما بلافاصله بعد از بلند شدن یعنی وقتی که بطور نهائی تماس خود را با باند خزش قطع مینماید در حالت اوجگیری قرار میگیرد . اوجگیری هواپیما را به ارتفاع سطح پرواز مورد نظر میرساند . نیروهائی که در هنگام اوجگیری به هواپیما وارد میشود با نیروهائی که در موقع پرواز افقی بآن وارد میشود تا حدودی متفاوت میباشد . نظری به شکل صفحه ۶۲ این موضوع را ثابت مینماید .

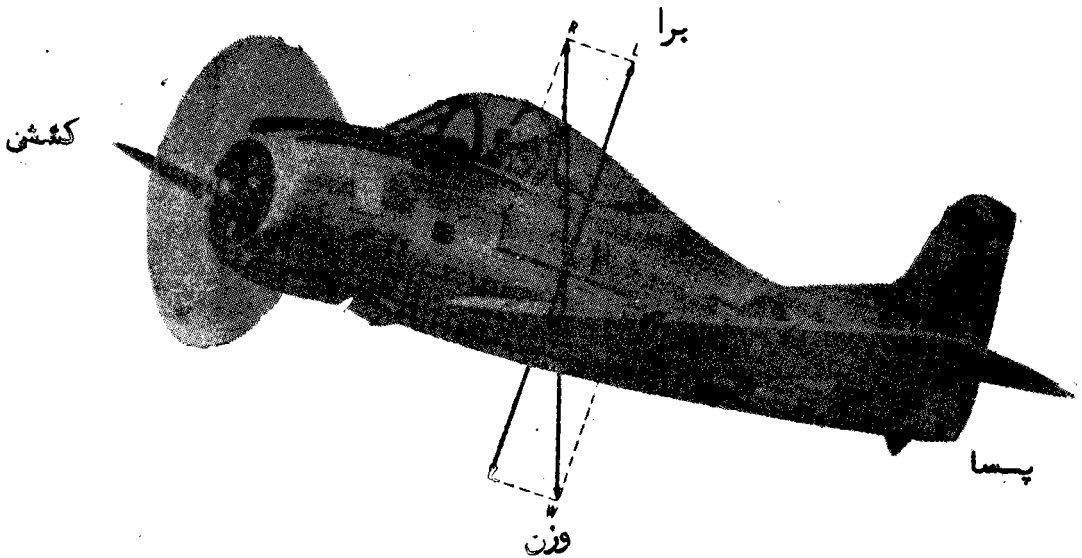
در موقع اوجگیری نیروی «برا» بطور عمودی بر مسیر پرواز وارد میشود و بنا بر این احتیاج به نیروی «برا»ی بیشتری است تا تمامی وزن هواپیما را جبران نماید. نیروی وزن بر سطح زمین عمود است و پس در جهت مخالف مسیر پرواز اثر مینماید . بدین ترتیب مشاهده میشود که کشش هواپیما باید بر پسا و قسمتی از وزن هواپیما غالب شود. در شکل صفحه ۶۲ حامل OR منتج «برا» و پسا میباشد و نماینده نیروئی است که جهت خنثی کردن

وزن هواپیما لازم میباشد .

در موقع اوجگیری مانند بلند شدن از زمین خلبان باید دسته فرمان را بعقب بکشد تا سکان افقی بالا آمده و فشار هوادم هواپیما را دائماً پائین نگاهداشته و هواپیما اوجگیری نماید .

سکان افقی عقب با تغییر زاویه حمله سرعت هواپیما را کنترل نموده و باعث اوجگیری یا بالارفتن هواپیما میگردد بدین ترتیب که با عقب کشیدن دسته فرمان سکان افقی بالارفته و برخورد الیاف هوا به دم هواپیما سبب میشود که دم هواپیما پائین آمده و در نتیجه دماغ آن بالا برود و در این حالت است که اوجگیری آغاز میگردد .

بهر حال مقدار نیروی موجود که تغییرات ارتفاع را کنترل مینماید بسیار مهم و قابل توجه میباشد . وضعیت اوجگیری هواپیما را میتوان با خودروئی مقایسه کرد که از یک سربالائی در دنده پائین در حرکت است تا آنجا که نیرو موجود است خودرو به راه خود ادامه میدهد ولی وقتی که سربالائی زیادتر گردد و راننده گاز را تا آخر فشار دهد زمانی میرسد که دیگر قدرت موتور نمیتواند خودرو را بالا برد و در نتیجه خودرو شروع به عقب رفتن مینماید .

زاویه اوجگیری هواپیما با نیرو و قدرت موجود در موتور بستگی دارد. اگر هواپیما به نقطهٔ برسد که دیگر موتور نیروی اضافی نداشته باشد نمیتواند اوجگیری نماید. مثلاً سقف پرواز هواپیمائی که تا ۱۳۰۰۰ پا میباشد، ادامه اوجگیری از این ارتفاع بالاتر ممکن نبوده و نیروهای موجود فقط برای پرواز در سطح افقی در آن ارتفاع مؤثر میباشد و اگر دسته فرمان باز هم به عقب داده شود کاری از پیش برده نخواهد شد بلکه هواپیما بحالت و اماندگی در خواهد آمد.

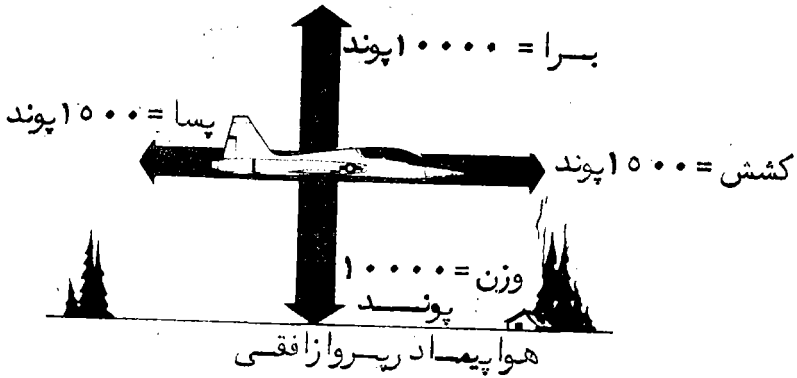
پرواز افقی هواپیما

پرواز افقی آنستکه هواپیما در ارتفاع ثابت و با سرعت ثابت پرواز میکنند. کلیه مانورهای دیگر حرکات تکمیلی میباشد که بمنظور تغییر سمت یا ارتفاع یا سرعت هواپیما بعمل میآید. در پروازهای طولانی از شهری به شهر دیگر و یا پرواز به هدفهای دور چندین ساعت پرواز افقی انجام میگردد که در اینصورت هواپیما باید قادر باشد با حداقل نیروی موتور در یک سطح افقی پرواز نماید.

برای اینکه هواپیما بتواند با سرعت ثابتی در یک سطح افقی پرواز نماید کلیه نیروهای وارده به هواپیما باید متعادل گردند باین ترتیب که مقدار کل نیروی «بر» باید مساوی مقدار کل نیروی وزن هواپیما و نیروی کشش مساوی مقدار کل نیروی «پسا» باشد.

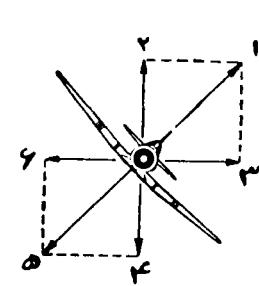
در پرواز افقی هواپیما را با در نظر گرفتن افق زمین و یا افق مصنوعی پرواز میدهند. ارتفاع و یا سرعت هواپیما را نمیتوان بسا نگاه بزمین حفظ نمود (بجز در ارتفاعات بسیار پائین) ولی با یک نگاه به سرعت نما و یا ارتفاع سنج تغییرات آنها را میتوان بخوبی درک کرد. پرواز افقی در هوای ابری و یا بادهای شدید مشکل میباشد و برای حفظ سمت و یا ارتفاع و سرعت دقت زیادتری لازم میباشد. در موقع پرواز افقی

کلیه فرامین هواپیما در حالت عادی یا وسط بوده و فقط گاه بگاه تصحیحاتی با تنظیمهای متحرک بعمل میآید .

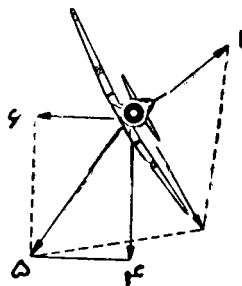

گردش هواپیما

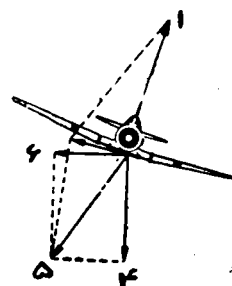
دانستن نیروهائی که در موقع گردش به هواپیما وارد میشود ضروری و لازم میباشد زیرا برای اینکه هواپیما بطور صحیح گردش کند هر سه سطوح فرامین اصلی باید با هم هماهنگ گردند. هواپیما در موقع گردش با نیروی گریز از مرکز مواجه میشود یعنی نیروئی که مایل است شیئی را از مرکز گردش دور نماید هر قدر شعاع گردش بزرگتر

گردش صحیح
۴- وزن
۵- شعاع گردش

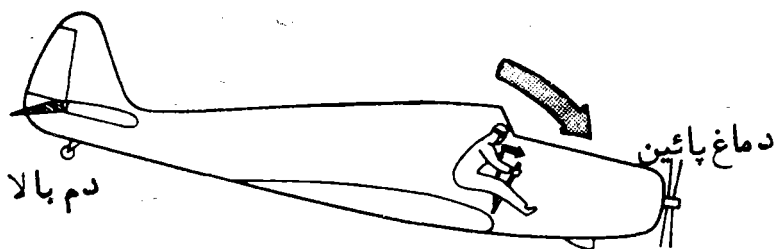
سریدن بداخل گردش
۲- شاخه افقی برا
۶- نیروی گریز از مرکز

سریدن بسمت خارج
۱- برا
۲- شاخه قائم برا

باشد نیروی گریز از مرکز کمتر است . هر قدر وزن یا سرعت (یا هر دو) بیشتر باشد نیروی گریز از مرکز زیادتر خواهد بود . وقتی که هواپیما در ارتفاع ثابتی گردش مینماید وزن هواپیما ثابت است و مقدار نیروی گریز از مرکز از شعاع گردش و سرعت هواپیما تعیین میگردد . نیروهای وزن و گریز از مرکز با هم ترکیب شده و تبدیل به یک نیرو میشوند که بطرف پائین و خارج اثر مینماید و در موقع گردش عادی به هواپیما وارد میشود .

کم کردن ارتفاع یا پائین آمدن

دسته فرمان بجلو فشار داده میشود

برای کم نمودن ارتفاع و پائین آمدن ابتدا از سرعت موتور میکاهند و دسته فرمان را بجلو میدهند و در نتیجه سکان افقی عقب پائین رفته و برخورد الیاف هوا به دم هواپیما دم را بالا میبرد، از این رو چون دماغ هواپیما سنگین تر است بطرف پائین متمایل شده و هواپیما شروع به پائین آمدن و کم نمودن ارتفاع مینماید . در پائین آمدن هواپیما دو عامل از همه مهمتر میباشد . یکی موتور هواپیما که سرعت فرودی و پائین آمدن آنرا کنترل مینماید و دیگری سکان افقی عقب که سرعت هواپیما را کنترل میکند .

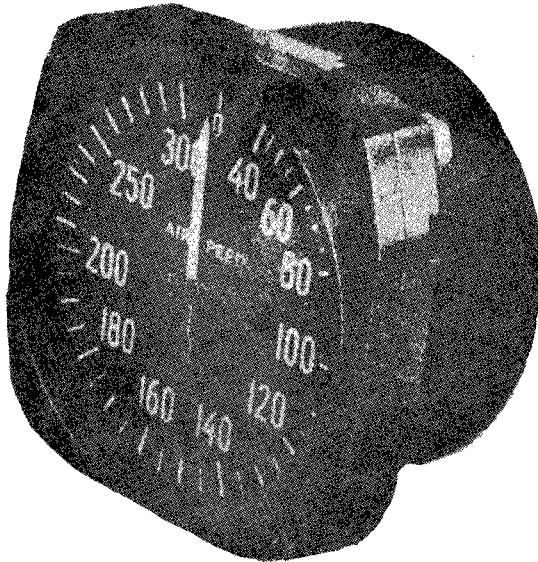
آنچه که در باره بلند شدن و اوچگیری و پرواز افقی و گردش و فرود هواپیما در بالا بحث شده فقط مربوط به این حرکات در شرایط عادی است و منظور تشریح پرواز هواپیما در وضعیت های مختلف پرواز است . هر یک از حالات فوق در شرایط متفاوت مثلا در مورد فرود : فرود بآبادهلو و فرود روی دو چرخ و یا سه چرخ و فرود بدو غیره

بحث جداگانه‌ای دارد که از حوصله این کتاب خارج است.

آلات دقیق پرواز

آلات دقیق هواپیما وسائل اندازه گیری هستند که وضعیت هواپیما را از قبیل سمت و سرعت و ارتفاع و همچنین کار موتور را از لحاظ حرارت و یادوران موتور و غیره به خلبان نشان میدهند. بهبود ساختمان و دقت دستگاههای آلات دقیق برای خلبانان این امکان را بوجود می‌آورد که بتوانند در هر نوع هوا و دید محدود که در گذشته غیر ممکن بود پرواز نمایند. دردنباله این فصل تعدادی از دستگاههای نشان دهنده وضعیت هواپیما و موتور آنرا که دارای اهمیت بیشتری میباشند بطور خلاصه شرح خواهیم داد.

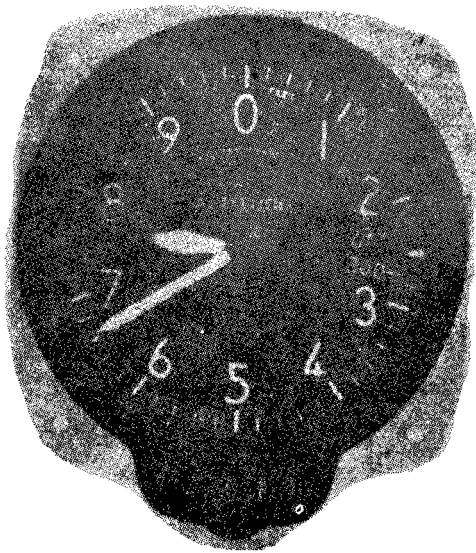
۱- سرعت نما AIR SPEED INDICATOR: دستگاه سرعت نما سرعت هواپیما را نسبت به الیاف هوا نشان میدهد و خلبان در موقع بلند شدن و نشستن و پرواز عادی هواپیما از این دستگاه استفاده مینماید. اگر سرعت از حد معینی تجاوز نماید و یا از حد اقل کمتر باشد در هر دو حالت برای هواپیما خطرناک میباشد همانطور که سرعت خودرودارای

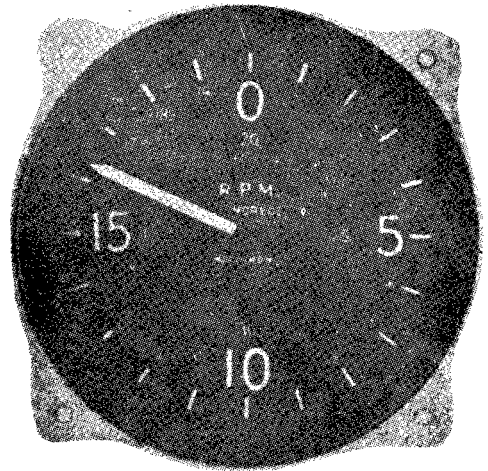
حدمعینی است سرعت هواپیما هم‌دارای محدودیت‌هایی است که بوسیله علائم رنگی در صفحه دستگاه مشخص شده و باید مورد توجه خلبان قرار گیرد.

۲- دوران نما یا دورسنج موتور (RPM INDICATOR (TACHOMETER):

این دستگاه دوران موتور را بر حسب تعداد گردش در دقیقه نشان می‌دهد. موتورهای مختلف دارای تعداد دوران حداقل و حداکثر می‌باشند که باید همیشه بوسیله خلبان واریسی گردد و اگر دوران موتور از حداقل کمتر یا از حداکثر بیشتر باشد هواپیما دچار مخاطره خواهد شد. با تنظیم دور موتور و گام ملخ می‌توان حداکثر بهره را از قدرت موتور بدست آورد.

اوج نما

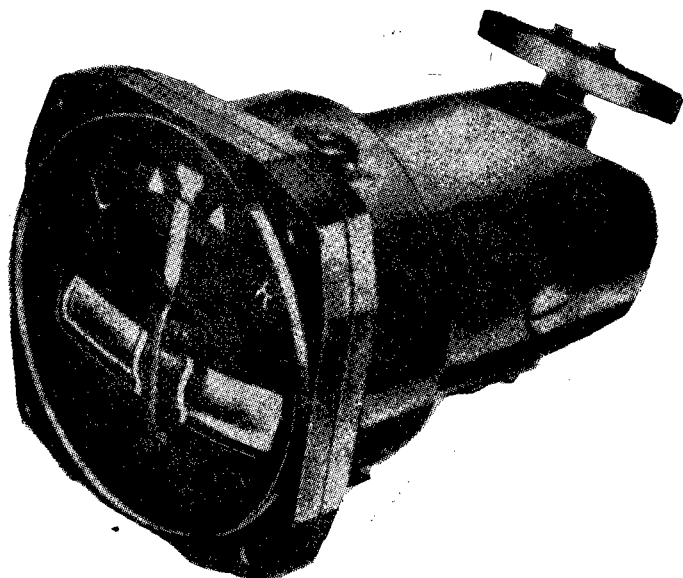

دور سنج موتور

۳- اوج نما ALTIMETER دستگاه اوج نما معمولاً ارتفاع هواپیما را از

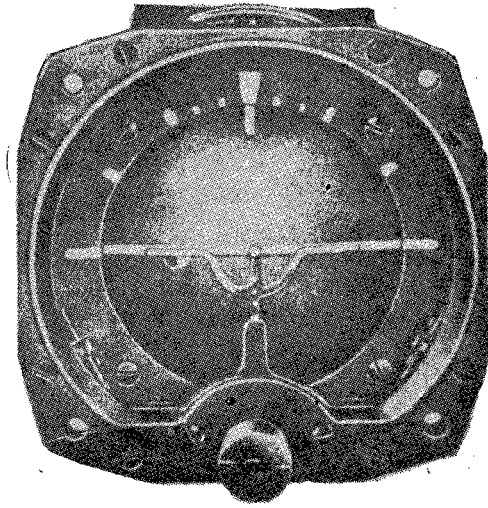
سطح دریا نشان می‌دهد و بادانستن آن خلبان از امکان شیرجه و گردش و یا مانورهای دیگر هواپیما مطلع می‌گردد. دستگاه اوج نما دارای سه عقربه بترتیب بزرگ و متوسط و کوچک می‌باشد که هر سه آن در دور یک محور در صفحه آن گردش مینمایند و ارتفاع را بر حسب پا نشان می‌دهد عقربه بزرگ هر ۱۰۰ پا و متوسط هر ۱۰۰۰ پا و کوچک هر ۱۰۰۰۰ پا ارتفاع را مشخص مینماید.

۴- نشان دهنده گردش و سریدن TURN AND BANK INDICATOR : این دستگاه میزان گردش و سریدن هواپیما را نشان میدهد و از دو قسمت تشکیل شده است یکی عقربه که جهت میزان گردش را بر حسب درجه در نائیه نشان میدهد و دیگری نشان دهنده گردش هواپیما است که از يك طراز شیشه‌ای سر بسته بصورت قوسی از نیمدایره تشکیل شده و در داخل آن يك گلوله جیوه قرار دارد اگر گردش صحیح و کامل باشد گلوله جیوه در وسط قرار خواهد داشت ولی در صورتیکه هواپیما در هنگام گردش بخارج و یا داخل دایره گردش بسرد گلوله جیوه نیز از وسط طراز دور خواهد شد.

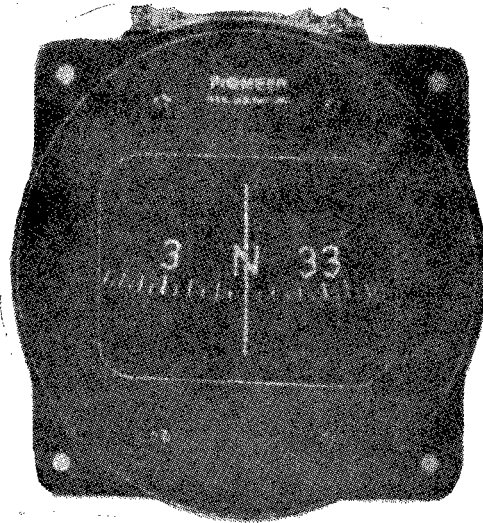

نشان دهنده گردش و سریدن

۵- نشان دهنده افق مصنوعی ARTIFICIAL HORIZEN : دستگاه نشان دهنده افق مصنوعی یک دستگاه ژيروسکوپي است که افق را بطور مصنوعی مجسم میسازد و خلبان با مراجعه به آن میتواند هواپیما را با افق زمین توجیه نموده و هواپیما را همیشه در حول محورهای طولی و عرضی تنظیم و در سطحی موازی با سطح زمین پرواز دهد. در صفحه این دستگاه دو اهرم وجود دارد که بالا و پائین بودن دماغ هواپیما و کج بودن بال را به خلبان نشان میدهد.

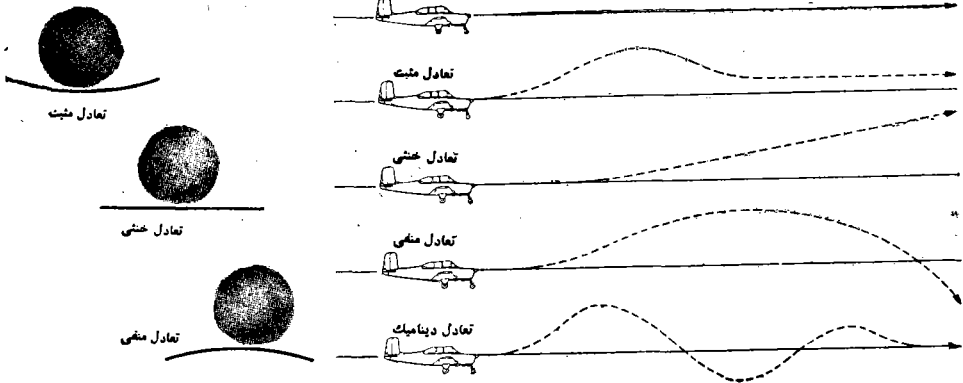
۶- قطب‌نمای مغناطیسی MAGNETIC COMPASS : قطب‌نمای مغناطیسی دستگاهی است که سمت پرواز هواپیما را نسبت به قطب مغناطیسی کره زمین نشان می‌دهد و از آن برای ناوبری هواپیما استفاده می‌نمایند. این دستگاه یکی از ساده‌ترین وسائل جهت‌یابی است که در کشتی‌ها و حتی در راه‌پیمایی در مناطق نامعلوم نیز از آن استفاده می‌شود. هواپیما قطب‌نماهای دیگری هم دارد که بحث در مورد آنها از حوصله این کتاب خارج است.

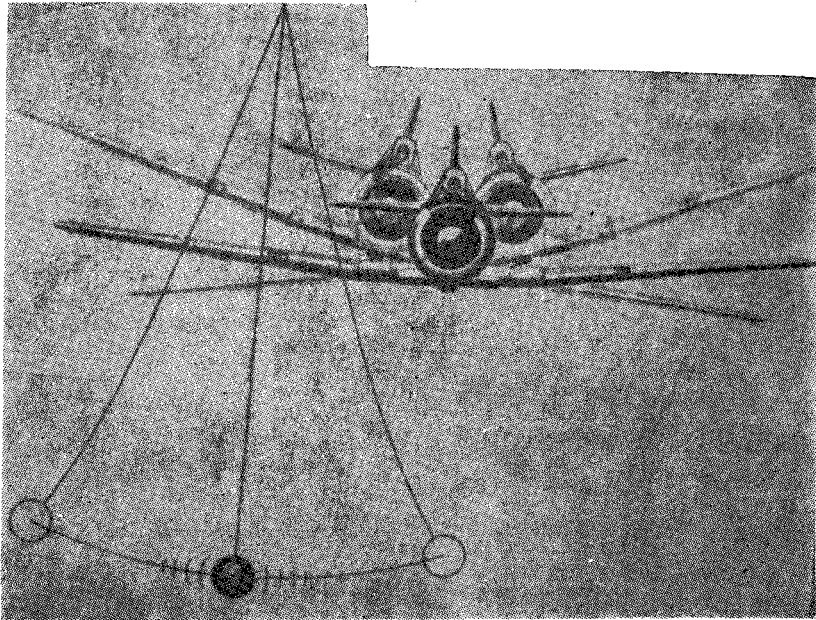
فصل هشتم

تعادل یا ایستائی هواپیما

در فصل دوم درباره نیروهائی که در هنگام پرواز به هواپیما وارد میشود بحث نموده و گفتیم در چه صورتی هواپیما میتواند پرواز نموده و اوجگیری و یافروود آید و ملاحظه کردیم که میزان بودن و یا متعادل بودن کلیه نیروها سبب خواهد شد که هواپیما افقی پرواز نماید .

حالا به موضوعی که از لحاظ اهمیت با نیروهای وارد به هواپیما برابر است بر میخوریم. تعریف ساده ایستائی آسان نیست ولی با اشاره به مثالهایی که همگی از آن آگاه میباشیم میتوانیم منظور از ایستائی را درک نمائیم .

کشتی محکمی را تصور نمائید که پراز کالا یا مسافر در حال مسافرت است و ناگهان طوفان در میگیرد و در اثر باد و طوفان کشتی به پهلو رفته و بلافاصله بعد از عبور جریان باد دوباره بحالت اولیه خود بر میگردد اگر این کشتی ایستائی نداشت یا بحالت کج شده باقی میماند و شاید هم واژگون میگشت . ایستائی هواپیما هم مانند کشتی است یعنی اگر هواپیما در معرض جریانات شدید هوا قرار گیرد و کمی منحرف شود دوباره بدون دخالت خلبان در مسیر اولیه خود قرار میگیرد .

محورهای هواپیما

هواپیما میتواند در حول سه محور طولی و عرضی و عمودی حرکت نماید که دانستن این حرکات همانطور که در فصول گذشته شرح داده شد لازم میباشد . هر هواپیما دارای سه محور بشرح زیر است :

۱ - محور طولی (LONGITUDINAL AXIS) : که از دماغ هواپیما شروع و به دم آن ختم میشود .

۲ - محور عرضی (LATERAL AXIS) که از نوک بال شروع و به نوک بال دیگر ختم میشود .

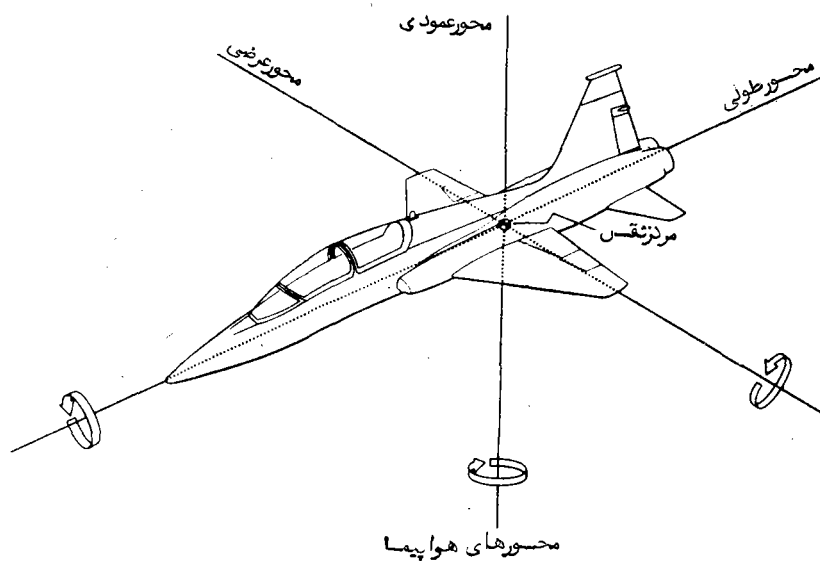
۳- محور عمودی (VERTICAL AXIS) : که بر مرکز ثقل هواپیما عمود است . محورهایی هواپیما فرضی بوده و قابل رؤیت نیستند ولی بوسیله آزمایش زیر میتوان به واقعیت آن پی برد . برای انجام این آزمایش میتوان از یک هواپیمای مدل کوچک و یک میل کانونا بافی استفاده نمود .

الف) تجسم محور طولی : میل کانونا بافی را از دماغ هواپیما وارد نموده و سر آنرا از دم هواپیما خارج سازید حال اگر دوسر میل را میان انگشتان دودست گرفته و هواپیما را در طول این میل بحرکت در آوریم هواپیما عمل غلت را انجام خواهد داد . حرکت حول محور طولی را غلت میگویند .

ب) تجسم محور عرضی : میل را خارج کرده از نوک بال وارد هواپیما نموده و از نوک بال دیگر خارج نمائید میل در این حالت محور عرضی را مجسم مینماید . اگر هواپیما را در حول این محور بحرکت در آوریم دماغ و دم هواپیما بالا و پائین خواهد رفت . حرکت دور محور عرضی را معلق میگویند .

پ) تجسم محور عمودی : بالاخره میل را بطور عمودی از زیر بدنه (مرکز ثقل) گذرانده و از بالای کابین خارج نمائید . حال اگر هواپیما را در حول این محور بحرکت دهیم دماغ هواپیما از یک طرف بطرف دیگر خواهد رفت که این حرکت را گردش میگویند .

حرکت حول محور طولی توسط شهپر ها و حول محور عرضی توسط سکان افقی متحرک و حول محور عمودی توسط سکان عمودی متحرک انجام میگردد . در این مورد در فصل هفتم مفصلا شرح داده شده است .

ایستائی طولی هواپیما

برای اینکه هواپیما دارای ایستائی طولی باشد طراح آن باید اطمینان حاصل نماید که هواپیما هنگام پرواز در یک خط مستقیم وقتی دماغ هواپیما بر اثر برخورد بالیاف شدید جریان هوا بالا و پائین میرود نیروهای موجود در هواپیما طوری عمل نمایند که هواپیما را دوباره بحالت اول یعنی پرواز مستقیم برگرداند. اگر دماغ هواپیما بطرف بالا برود زاویه حمله بالها زیاد شده و سبب زیاد شدن «بر» خواهد شد در همین حال مرکز برا بطرف جلو متمایل شده و اگر این وضعیت بیشتر ادامه پیدا کند بالها و امانده خواهند شد. پس چاره چیست در اینجا دم هواپیما بکمک خلبان میرسد بدین ترتیب که وقتی هواپیما در حال اوجگیری قرار میگیرد زاویه حمله سکان افقی نیز زیاد شده و در نتیجه «بر» آن اضافه میگردد و دم هواپیما بالا رفته و هواپیما بحالت اولیه خود یعنی پرواز در یک خط مستقیم بر میگردد.

ملاحظه خواهید نمود که مهمترین عامل ایستائی طولی هواپیما محل قرار گرفتن

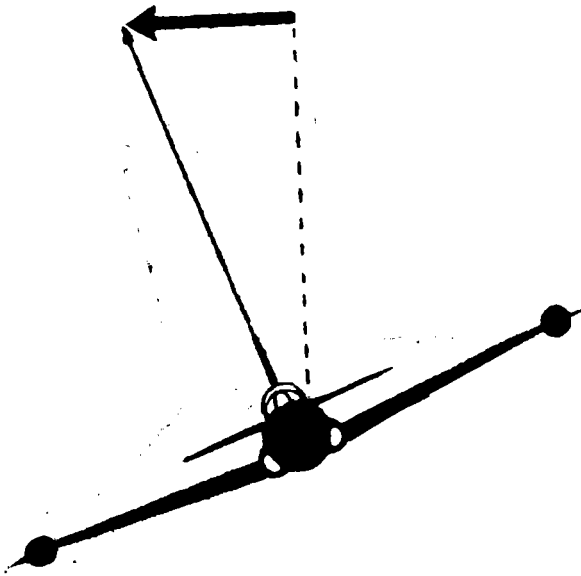
مرکز ثقل هواپیما می باشد .

ایستائی عرضی هواپیما

برای اینکه هواپیما ایستائی عرضی داشته باشد باید طوری طراحی شده باشد که در صورت کوچکترین حرکت یا کج شدن بالها دوباره بخوبی بحالت افقی برگردد حتی زمانی که خلبان دستهای خود را از فرمان برداشته است . مسئله کج شدن هواپیما در روی بال را باید از نزدیک مطالعه و بررسی نمائیم اگر هواپیمائی در حال پرواز افقی و مستقیم است در اثر یک جریان شدید باد به پهلو کج شده و یکی از بالهای آن پائین می افتد و بال دیگر بالا میرود در این حالت زاویه حمله بالی که پائین آمده و همچنین «برای» آن زیاد میگردد و از طرف دیگر زاویه حمله بالی که بالا آمده کمتر شده و در نتیجه مقداری از «برای» خود را از دست میدهد و باین ترتیب بالی که پائین افتاده بعلت «برای» بیشتر بسمت بالا می آید و تعادل برقرار میگردد .

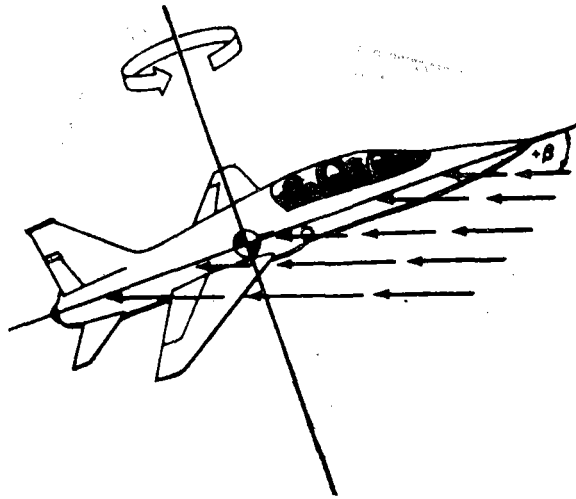
بمنظور ایجاد ایستائی عرضی بال هواپیما را در قسمت ریشه با مقداری زاویه معلوم

به بدنه نصب میکنند .

ایستائی عمودی هواپیما

ایستائی سمتی یا عمودی هواپیما سبب می‌گردد که هواپیما همیشه در سمتی که در حرکت است به پرواز خود ادامه دهد و اگر دماغ هواپیما در اثر جریانات هوا از مسیر خود منحرف گردد بتواند به سمت اولیه خود برگردد مثل خودروئی که در سرپیچ‌ها بعد از خاتمه گردش اگر راننده فرمان رارها کند خودرودوباره خود بخود از حالت گردش خارج شده و در حالت مستقیم قرار می‌گیرد.

فصل نهم

فیزیولوژی پرواز

اشخاصی که برای اولین بار می‌خواهند پرواز نمایند مسلماً نگران عکس‌العمل اعضای حیاتی بدن خود هنگام پرواز می‌باشند ولی باید گفت که سرعت‌های کم دارای کوچکترین اثری در بدن انسان نمی‌باشد و قتیکه هواپیما از زمین بلند می‌شود و یافروود می‌آید شخصی که در داخل هواپیما است می‌تواند سرعت هواپیما را تشخیص دهد ولی در ارتفاعات زیاد سرعت هواپیما محسوس نیست و نمی‌توان آنرا با حس تشخیص داد مگر در مواقع استثنائی که مثلاً هواپیما از پهلوئی هواپیمای دیگری یا از کنار ابری عبور نماید. بطور کلی وقتی یک نفر با سرعت ثابت در داخل وسیله‌ای در حرکت باشد سرعت حرکت را نمیتواند بدون مراجعه بدستگاه‌های سرعت‌نما حس نماید ولی همین شخص قادر است که هر گونه تغییر سرعت را بخوبی حس نماید. مثلاً توقف ناگهانی خودرو و بعلت ترمز کردن باعث ناراحتی می‌شود و سر نشین یا سر نشینان آن این تغییر سرعت را حس نموده و گاهی اوقات بی‌اختیار حالت دفاع بخود می‌گیرند.

در هواپیما برخورد بیک جریان عمودی هوا و باد از نظر اینکه باعث تغییر سرعت بالارونده و یا فرودمی گردد سر نشینان هواپیما ناراحت می‌شوند. اگر هواپیمائی دائماً در حال گردش کردن و یا آکروباسی باشد بعلت وارد شدن شتاب‌های مختلف خلبان

هواپیما دچار سرگیجه و هوازگی خواهد شد و هر چه شتاب زیادتر باشد سرگیجه نیز بیشتر خواهد بود.

سرگیجه و یا هوازگی در اثر حرکات نوسانی مایعات داخل مجاری نیمدایره گوشها بوجود می آید.

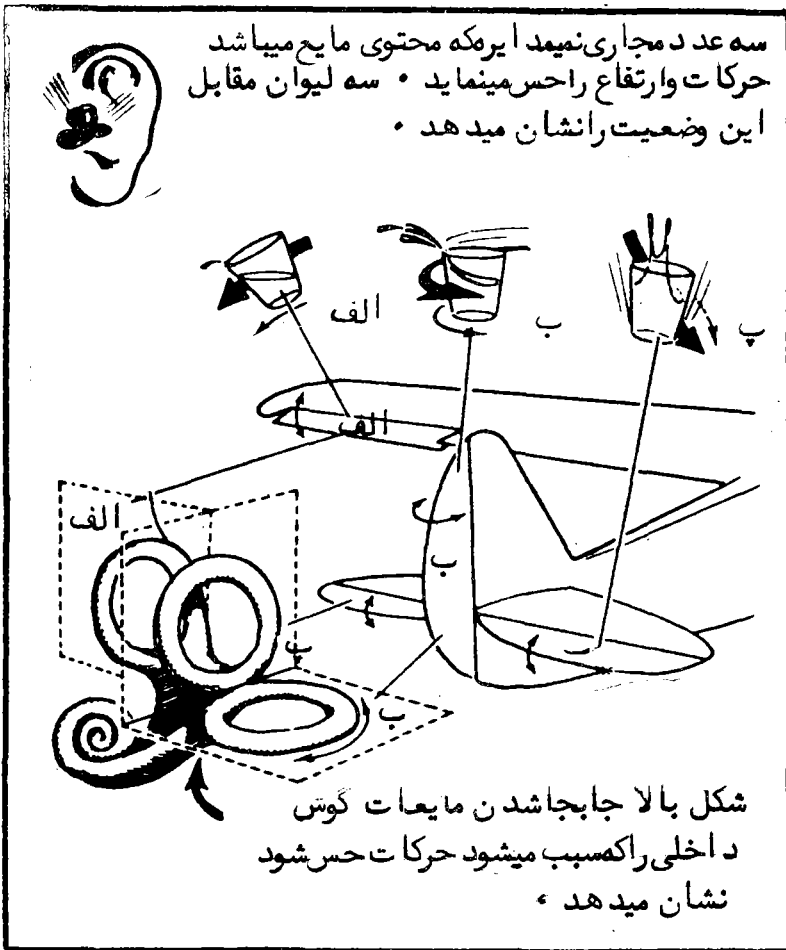
مجاری نیمدایره گوش توسط رشته اعصابی بمغز مربوط بوده و تعادل شخص را حفظ مینماید حال اگر بدن انسان در معرض حرکات غیر عادی قرار گیرد این مایعات بطور غیر عادی جا بجا می شوند و در نتیجه علائم مغشوشی بمغز می دهند و بیماری هوازگی که دارای همان عوارض در یازدگی است عارض میگردد. ناراحتی های حاصل از هوازگی را می توان با داروهای جدیدی که اخیراً عرضه شده تا حدود زیادی مرتفع نمود.

اثر ارتفاع در بدن انسان

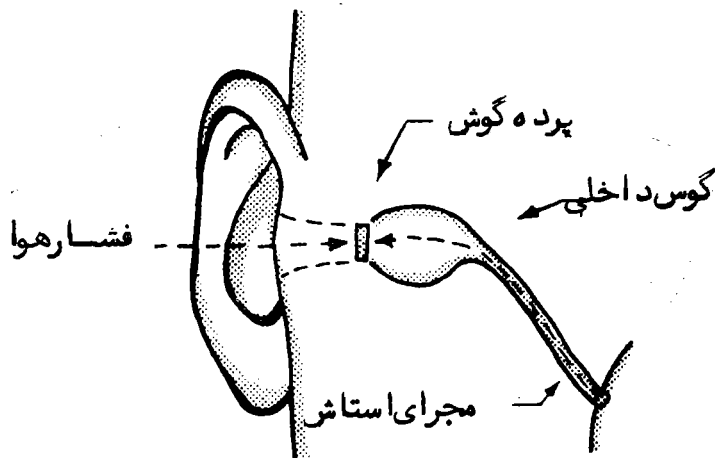
بدون شك اغلب مردم از ایستادن در روی صخره های بلند و یا بالای ساختمانهای مرتفع هراسان می باشند که البته این حس ترس از ارتفاعات ابدأ در هواپیما وجود ندارد زیرا ارتفاع بدان صورت حس نمی شود ولی عوامل دیگری از قبیل کمبود فشار و یا کمبود اکسیژن در روی بدن انسان اثراتی دارد که قابل ملاحظه می باشد.

اول کم شدن فشار در گوشها : گوش داخلی انسان دارای يك لوله تنظیم بنام شیپور استاش می باشد که از داخل دهان اختلافات فشار را در دو طرف پرده گوش تعدیل و تنظیم می نماید. حال اگر در هنگام اوج گیری و یا فرودی در پیچه شیپور استاش بسته بماند فشار داخل گوش نامتعادل شده و در نتیجه گوش انسان درد میگیرد در این مواقع اگر آدامس جویده شود حرکت آرواره ها سبب می گردد که این کانال باز شده و فشار متعادل گردد و یا ممکن است دهان را بسته و دماغ را گرفته و هوای ریه ها را با فشار زیاد در دهان دمید این عمل باعث می شود که هوا از شیپور استاش بداخل گوش رفته و گوش درد خاتمه یابد.

دوم سینوسها : سینوسها حفره‌های استخوانی است که در نقاط مختلف استخوان بندی صورت قرار گرفته‌است از قبیل سینوسهای فرتال که بالای حفره چشم قرار گرفته و سینوسهایی که در طرف بینی و زیر حفره‌های چشم قرار دارد و سایر سینوسهای صورت. این سینوسها دارای ترشحاتی است که در حالت غیر بیماری برای شخص ناراحتی ایجاد نمی‌کند ولی چنانچه در نتیجه حساسیت و ضربه و میکروبیهای مختلف متألم گردند باعث آلرژی و شکستگی و سینوزیت می‌گردد کسانی که با هواپیما پرواز می‌نمایند چنانچه از لحاظ سینوسها ناراحتی داشته‌و یا سرماخورده باشند هنگام اوج‌گیری و یا فرود هواپیما بعات بسته شدن کانالهای سینوسها ترشحات خارج نشده و دچار درد و کسالت می‌گردند.

اثرات کمبود اکسیژن: کمبود فشار هوا باعث میشود که در هر بار تنفس اکسیژن کمتری وارد ریتین انسان گردد. کم شدن اکسیژن تا ارتفاع ۱۲۰۰۰ پا اثری در بدن انسان ندارد ولی هر قدر از این ارتفاع بالاتر برویم آثار کمبود اکسیژن بیشتر ظاهر شده و کسانی که با هواپیما پرواز مینمایند دچار عوارضی از قبیل خستگی و چرت و سرگیجه و سردرد و نامتعادل شدن تنفس و بالاخره بیهوشی می گردند.

در هواپیماهای تجارتي با استفاده از هوای تولید شده بوسیله موتور هواپیما فشار داخل کابین را مقداری بیشتر از فشار هوای آزاد نموده به این ترتیب مسافران هیچگونه ناراحتی حس نمی نمایند.

در حال حاضر حتی هواپیماهای نظامی نیز مجهز به کابین با هوای فشرده می باشند و چون ممکن است در اثر اصابت گلوله کابین هواپیما سوراخ شده و اختلاف فشار داخل و خارج کابین سبب ناراحتی خلبان و سر نشینان گردد لذا برای جلوگیری از این خطر فشار کابین هواپیماهای شکاری را طوری متعادل می نمایند که سوراخ شدن کابین باعث ناراحتی خلبان و سر نشینان نگردد. اصولاً کلیه خلبانان هواپیماهای جت از ماسک اکسیژن استفاده می نمایند که مخلوط اکسیژن و هوا نسبت به ارتفاع هواپیما بطور خودکار تنظیم شده و از طریق ماسک بخلبان و یا سر نشینان می رسد.

بطرر کلی آنچه که در هواپیما ممکن است اشخاص را در اولین پرواز ناراحت

کند فرود و یا اوجگیری ناگهانی است که بعلت تلاطم هوا ایجاد میشود . در این نوع تکانها مقداری جی مثبت و بلافاصله جی منفی وارد می شود که امعاء واحشاء بالاپائین شده و ایجاد ناراحتی می نماید. چون طاقت انسان درمقابل خطر جی زیاد است بهتر است در این مواقع درجائی دراز کشید تا در تکانهای هواپیما جی وارده بطور خطی در بدن اثر نماید.

اثرات نیروی شتاب و وزن : بطور کلی شتاب تغییر سرعت در واحد زمان میباشد. ممکن است تغییر سرعت در سمتهای مختلف اتفاق افتاده باشد که آنرا نسبت به بدن انسان که ایستاده باشد نامگذاری کرده اند. انواع شتاب بشرح زیر میباشد :

شتاب مثبت و شتاب منفی و شتاب خطی و شتاب شعاعی.

شتاب مثبت : شتاب مثبت زمانی حادث میشود که اثر جی از سر به پا باشد . اثرات فیزیولوژی شتابهای زیاد بسیار قابل ملاحظه میباشد در صورتیکه هواپیما و خلبان تحت ۵ جی فشار قرار گیرند وزن قلب نیز ۵ برابر شده و دیگر قادر به تلمبه زدن خون نخواهد شد در همین موقع مایعات بدن انسان از قسمت سر بطرف پائین (بطرف جهت فشار) سرازیر شده و در نتیجه خون از ناحیه مغز خارج شده و بینائی انسان موقتاً از دست رفته و چشمانش سیاهی می رود. این حالت را همانطور که در بالا اشاره شده به انگلیسی BLACK-OUT میگویند.

وقتی که خلبان نشسته باشد فشار ۵ جی بمدت ۴ ثانیه کافی است که او را BLACK -OUT نماید. وقتی که پاها بالا و سر هم بطرف شکم خم شده باشد شتابهای بیشتری را میتوان تحمل نمود و اگر خلبان در کف هواپیما دراز کشیده باشد شتابهای شدیدی را میتواند تحمل نماید خوشبختانه بمحض اینکه فشار کم شود بعد از مدت کوتاهی بدن بحالت عادی بر میگردد در حالیکه اگر مدت BLACK -OUT بطول انجامد عواقب بعدی از قبیل کور شدن چشمها خلبان را تهدید خواهد کرد.

شتاب منفی : شتاب منفی زمانی حادث میشود که جی از پا بطرف سر اثر میکند یعنی خون قسمتهای پائین بدن در سر و گردن جمع میشود که در این وضعیت چشمها

اطراف راقومزمیبیند. این حالت را RED-OUT میگویند. تحمل انسان در مقابل جی منفی بسیار کم است زیرا با ادامه آن مویز گهای چشم و یاداخل مغز پاره میشوند. شتاب خطی : شتاب خطی زمانی حادث میشود که جی عمود بر بدن از جلو به عقب و یا برعکس وارد میشود مثل موقعیکه خود رو ترمز میکنند و در اثر جی خطی بدن بجلو میرود معمولاً تحمل بدن انسان در جی خطی زیاد است و تا حدود ۲۰ جی رامیتواند تحمل نماید و بهمین علت است که هنگام پرتاب فضا نوردان آنها را بطور خوابیده در جای خود قرار میدهند.

شتاب شعاعی : این شتاب زمانی حادث میشود که جی از پهلو به پهلو وارد میشود مثل رانندگی در دور یک میدان.

مراجع ومنابع

Allward F. Maurice and Stevens Hay James.
How And Why Of Aircraft. London 1952.

Air Training Command (USAF). Principles Of
Flight. Texas 1963.

Air Training Command (USAF). Aerodynamics
For Pilots. Texas 1967.

Beaumont R.A and Meacock T. F. Air Training
Manual.

Tower E.Merrill. Flight Facts. Calif. USA 1965.

Tower E.Merrill. Basic Aeronautics Calif. USA
1965.